VIII. évfolyam, 27. szám

1952. július 2

Ludas Matyi

Pokolba Ridgwayvel!

Ezzel a felkiáltással fogadták Ridgwayt, a pestistábornokot, a látogatása ellen tiltakozó nyugatnémet dolgozók.

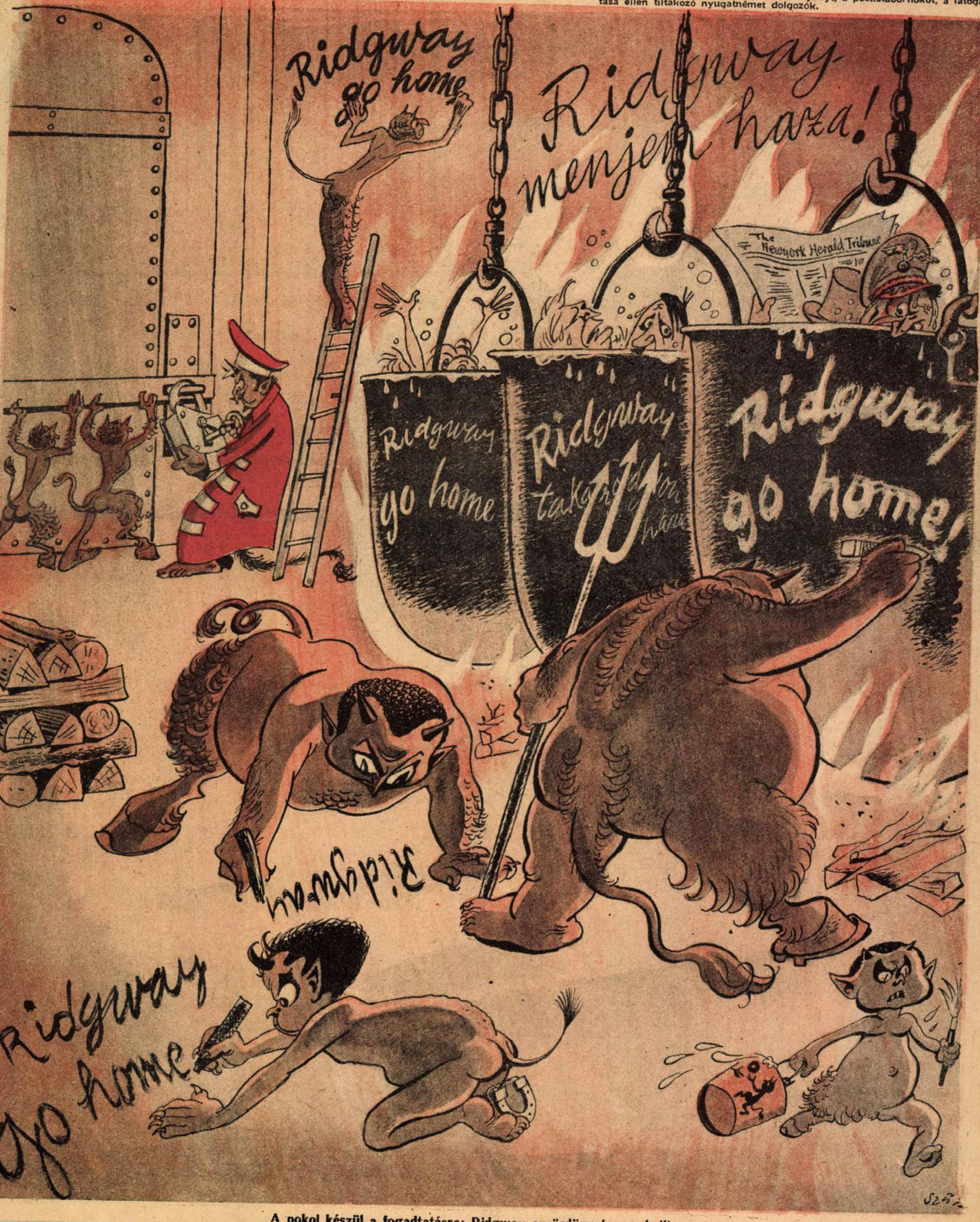
Ridgway go home
Ridgway menjen haza!
The Newyork Herald Tribune
Ridgway go home
Ridgway takarodjon haza
Ridgway go home!
Ridgway
Ridgway go home

A pokol készül a fogadtatásra: Ridgway az ördögnek sem kell!

70 fillér

Versenyben a zászlóért

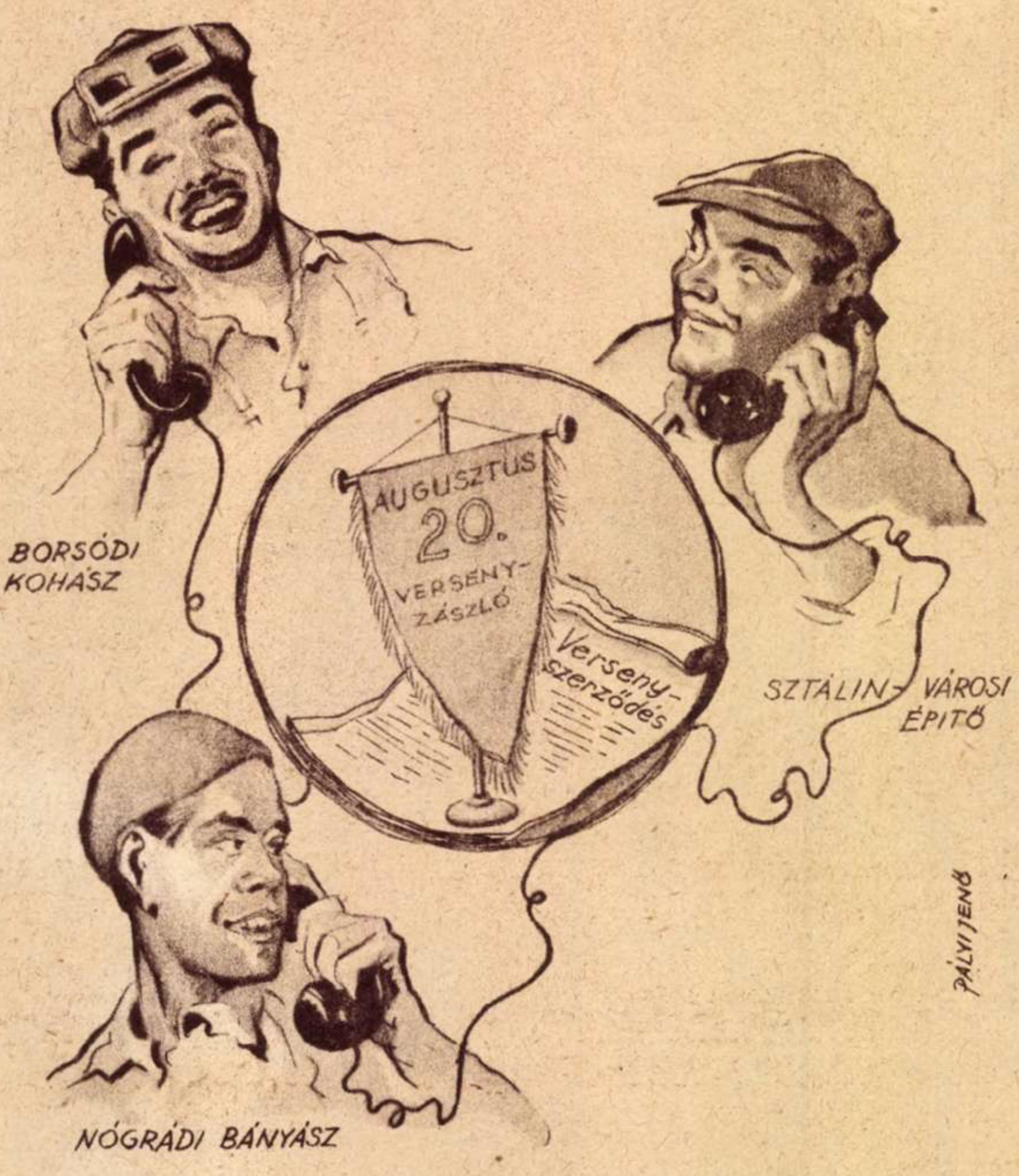

— Megegyeztünk! Rajt!

Az örök királyfi

(Az amerikai tőkések Ausztria trónjára akarják ültetni Habsburg Ottót.)

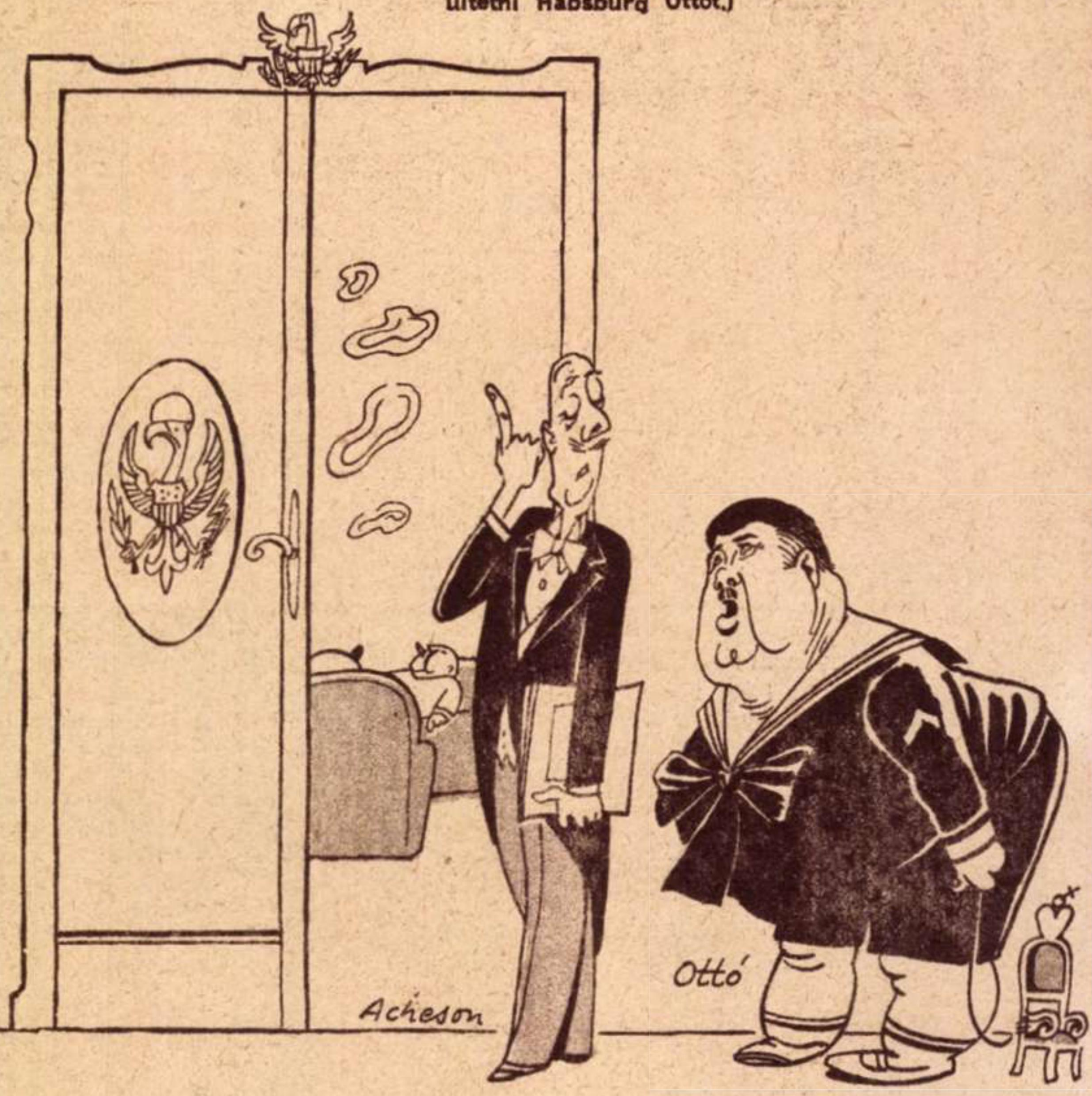

Acheson: Aztán rendesen viselkedj odabent, Ottóka! Ne piszkáld az orrod, s ha megkérdik a bácsik, akarsz-e császár lenni, mondd szépen, hogy igen!

Sok a felesleges keresztszállítás a vasúton

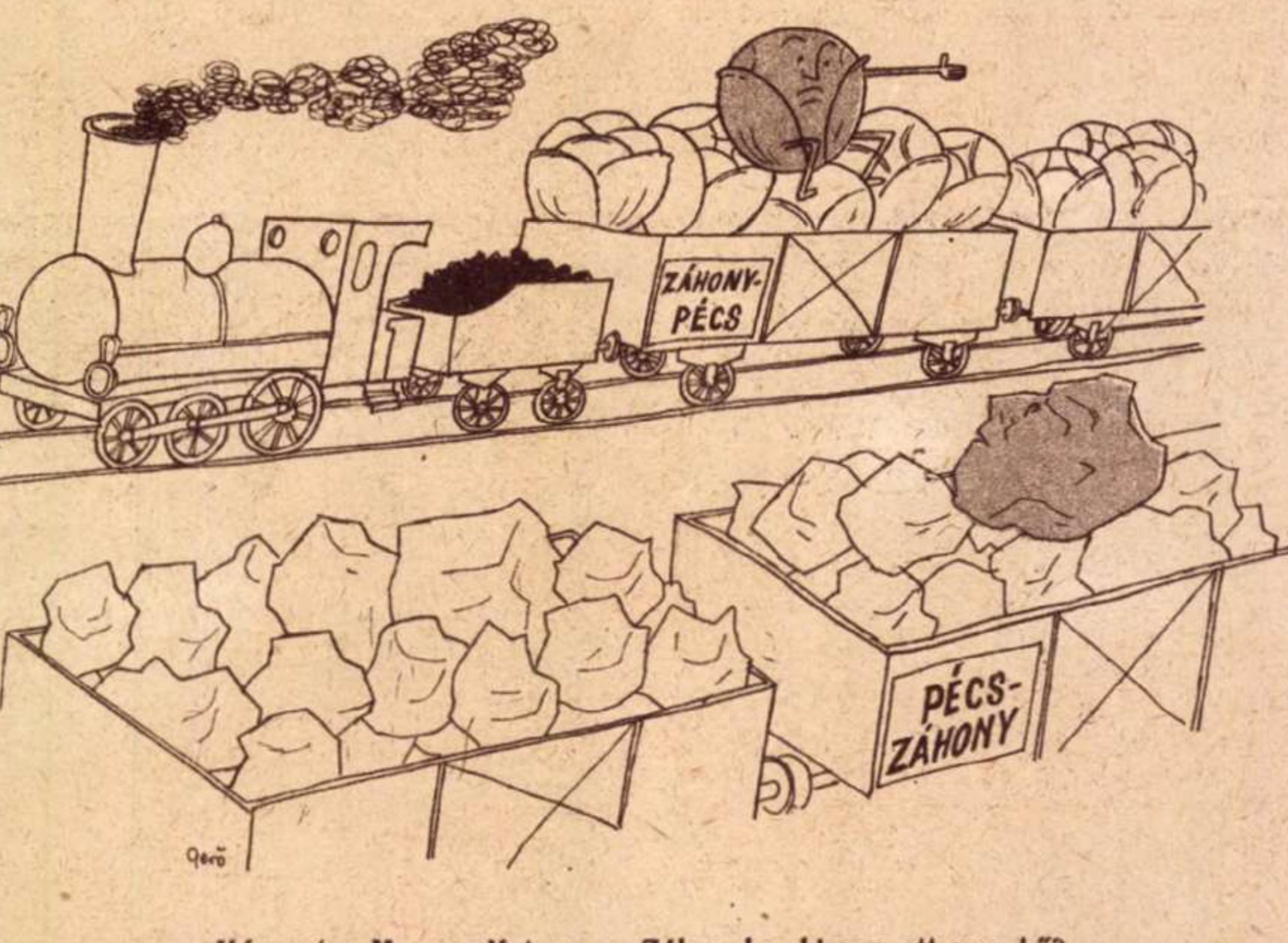

Káposzta: Maga miért megy Záhonyba, hiszen ott van kő?
Kő: Nyugodjék meg, Pécsett is van káposzta!

BALLADA

Arany János után szabadon

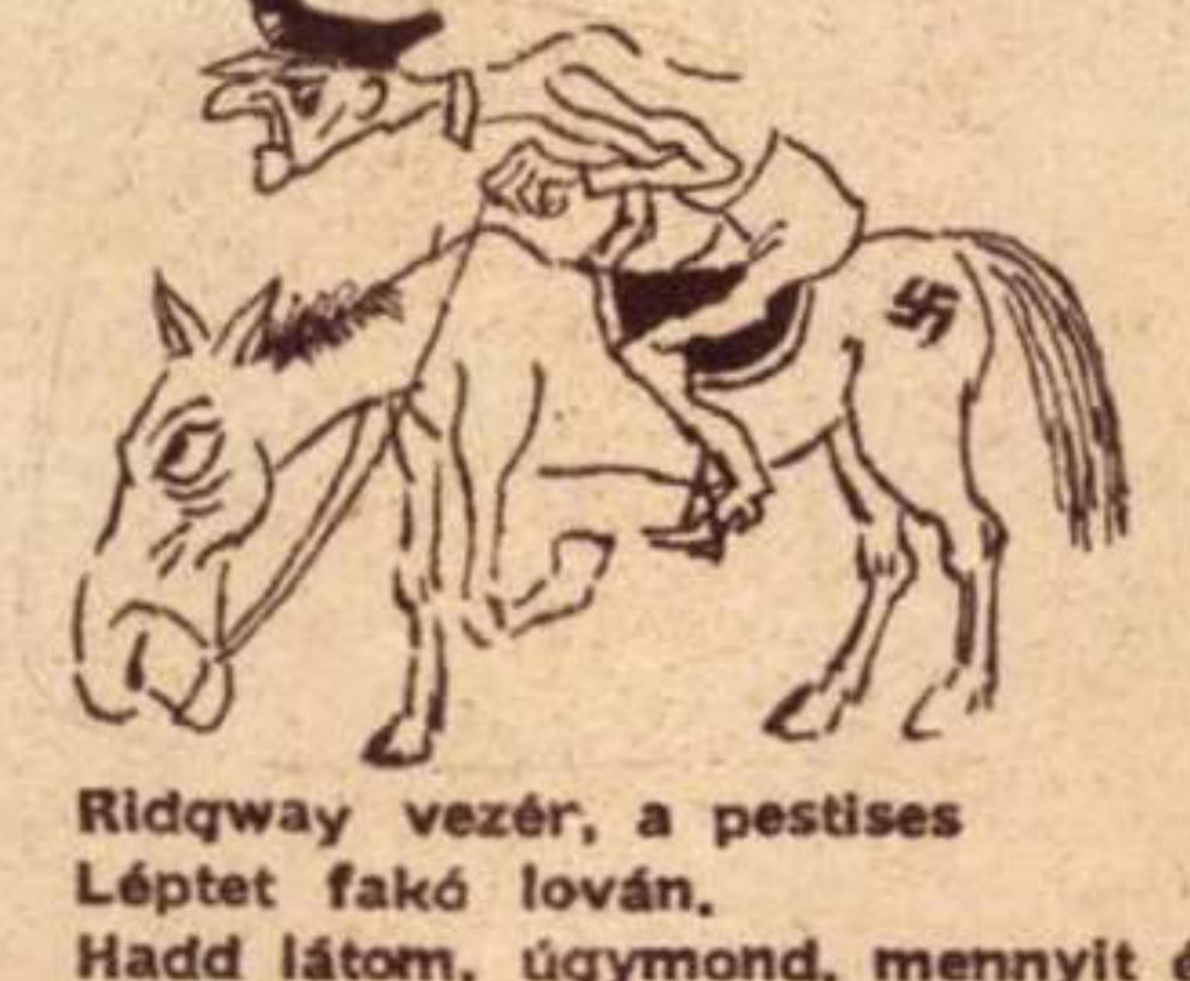

Ridgway vezér, a pestises
Léptet fakó lován.
Hadd látom, úgymond, mennyit ér
Az olasz tartomány?
Az atlanti seregbe ott
Van-é baka elég,
Mert úgy kell, mint falat kenyér
Az ágyútöltelék!

És ficánkolva bólogat
Alatta jó lova:
„Énbennem gazdám, esküszöm
Nem csalódol soha!
Lesz ágyútöltelék!" A ló
Ilyesformán nyerít
S megsimítja Ridgway lovát,
A hű De Gasperit.

... Ridgway vezér, a pestises,
Megint lépked lován,
Hadd látom, úgymond, mennyit ér
A német tartomány?
Náci tábornok és SS
Van-é vajjon elég,
Ki Hitler Adolfnak velem
A nyomdokába lép!"

És felel a ló: „Úgy legyen
Rajtam bársonynyereg,
Minthogy holnapra készen áll
A náci hadsereg!"
S kapál, dobog Ridgway alatt
Adenauer, a ló,
Úgy hangzik nyerítése már,
Mint harci riadó.

Ridgway vezér, pestisvezér
Agya kissé laza,
Sokmillió száj mondja, hogy
Gazember, menj haza!
Csakhogy Ridgway se hall, se lát,
Csak lovagol tovább,
Amíg a lovas és a ló
Kitöri a nyakát.

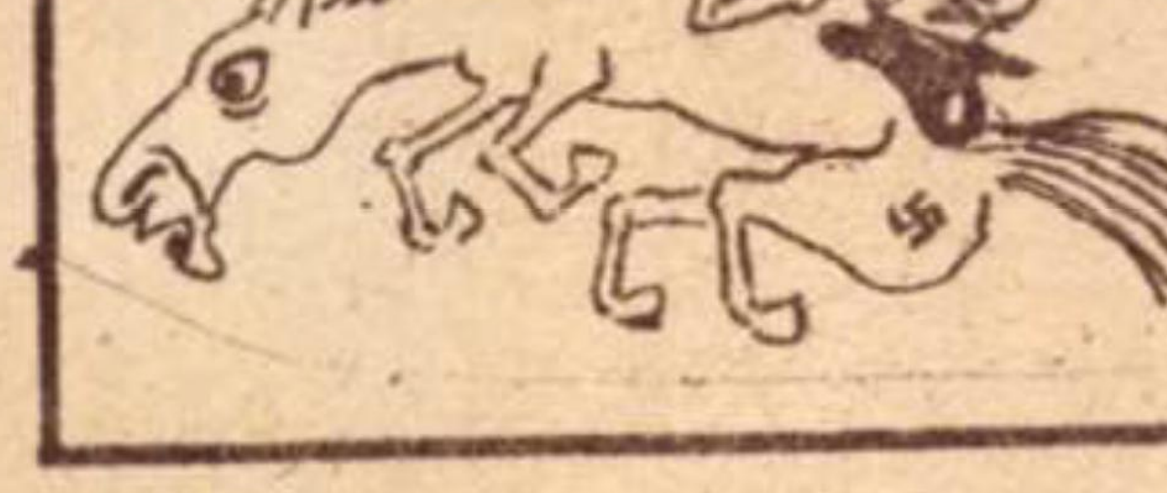

Két beszélgetés

1. *1852*-ben:

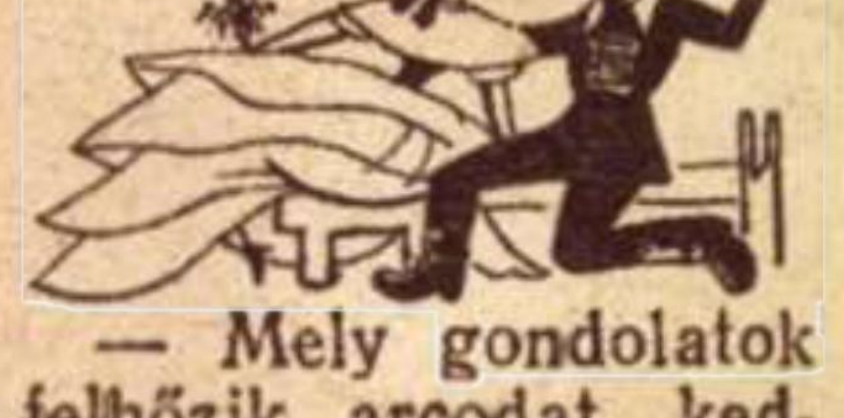

— Mely gondolatok felhőzik arcodat, kedvesem?

— Különös plánumom támadt, lelkem, gyöngyvirágom, de ne fakadj felette kacajra... Egy instrumentum, amely ha lenne, váltig hallhatnám gyöngyös nevetésed, lennél bámily távol is tőlem. Talán egy bűvös pohár, melybe ha beleszólok, a szellő elviendi hangom hozzád a messziségen át, s hasonmód a te szavad is hozzám kergetné a csodálatos pohár bűvereje... S így váltanák szerte a világon beszédiket az emberek...

— Mely nagy csacsi is vagy, én szép szerelmem...

2. *1952*-ben

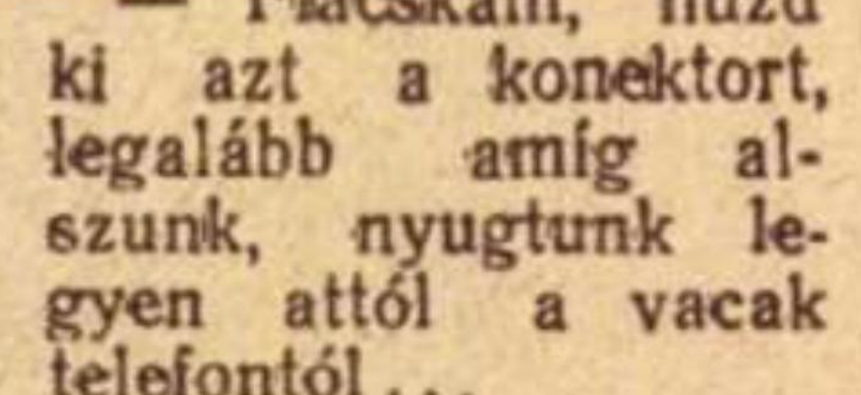

— Fiacskám, húzd ki azt a konektort, legalább amíg alszunk, nyugtunk legyen attól a vacak telefontól...

(d)

Fenyő kartárs a Bámexbumfértnál

Fenyő kartárs, mint az már a címből is kitűnik, a Bámexbumfértnál volt kartárs, és arról volt nevezetes, hogy ezt a tőmondatot: — helyet a nőknek! — többször elmondotta, mint más halandó azt, hogy jónapot.

(Mellesleg, de igazán mellesleg meg kell említenem a történeti hűség kedvéért, hogy a vállalat igazgatója, a személyzeti osztály vezetője, és a szakszervezeti sportfelelőshelyettes is a női nemhez tartozott.)

Fenyő nem mulasztott el egyetlen egy női megmozdulást sem, sőt bölcsődei patronus is volt, de csak úgy mellesleg.

Egy nőnapon Fenyő előadást tartott: „Helyet a nőknek!" címmel. A matriarchatusnál kezdte, beszélt Kanizsay Dorottyáról, és érintette Beniczkyné Bajza Lenkét is, majd a vállalat igazgatónőjéről rebegett el néhány körmondatot.

Fenyő az egész előadás alatt rettenetesen izgult, és utólag jött csak rá, amikor már leült, hogy te jó ég, Szép Ilonkát elfelejtettem megemlíteni, micsoda politikai hiba, csak észre ne vegyék! De máskülönben a beszéd mindenkinek tetszett. (A vállalat igazgatónője többször is le és fel ingatta a fejét.)

Özvegy Pattantyus Dezsőné nagy szeretettel figyelte Fenyő áldásos működését, és egyízben ki is jelentette önmagának, hogyha egyszer, netántán, mert úgyebár sose lehet tudni, mégis újra férjhez megy, akkor csak Fenyő... izé... Fenyőhöz hasonló férfiú jöhet számításba.

Fenyőről senki sem tudta a Bámexbumfértnál, hogy nős ember, — az özvegy sem tudta — honnan is tudták volna, hiszen mindig és mindenütt egyedül járt-kelt, soha még egy félhangot sem ejtett a feleségéről.

Szombat este műsoros estét rendezett a vállalat, szabályszerű műsoros estet szavalással, bömbölő súgóval, az istenért le nem gördülő függönnyel és egy háromtagú szimfónikus zenekarral.

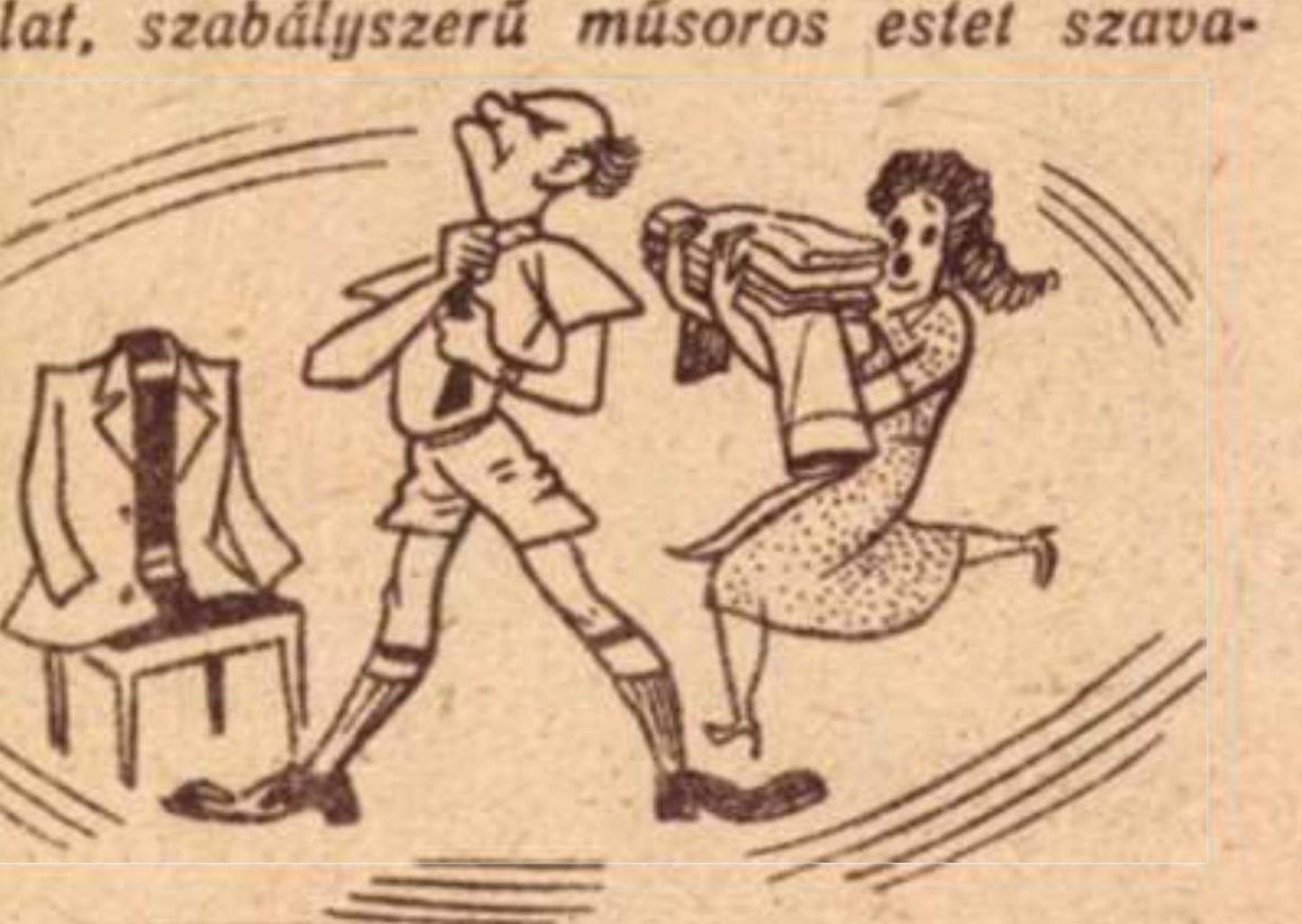

Fenyő már kora délután elkezdte a készülődést, és alsónadrágban, karbatett kezekkel állt a szoba közepén, marconán és rettenthetetlenül, mint egy hajóskapitány a tengeren, és úgy adta ki a parancsokat: Vasald ki a nadrágom! Hol a cipőkanál? A kis Fenyőné úgy szaladgált körülötte, mint a föld a nap körül, vagy még annál is jobban. Fenyő egyszer alig hallhatóan, bajusza alatt dünnyögve bele a levegőbe, megkérdezte: „Nem akarsz eljönni?" És mindjárt felelt is: „Helyesen teszed, ha nem jössz, miért is jönnél, én se szívesen megyek" — szólt, és elrobogott.

Fenyő előadó volt a műsoros esten, és itt is kifejtette, hogy helyet a nőknek, mert úgyebár itt van Letenye elvtársnő, milyen jól megállta a helyét, esküszöm, hogy sok férfi nem állta volna meg így a helyét, de nem ám... (Mellesleg meg kell említenem, hogy Letenye elvtársnő a személyzeti osztályon volt adminisztrátor.)

Aztán egyszer újra előadást kellett tartania. Meg is tartotta. Sikerült. Alighogy befejezte, felszólaló is akadt:

— Szabad a nevét elvtársnő? — kérdezte Fenyő, fel sem pillantva jegyzeteiből.

— Fenyőné — hangzott a válasz. Fenyő összerázkódott, mint egy villámsujtotta juharfa, és önkénytelenül is felkiáltott:

— Hát te, hogy kerülsz ide?

— Mától kezdve itt dolgozom — felelte Fenyőné.

Az emberek összesúgtak, összehajoltak: Nahát nem is tudtuk, hogy Fenyőnek felesége van!

Fenyőné kiselőadást tartott, de nem Almosnál kezdte, hanem Fenyőnél, elmondott mindent, elmondta, hogy Fenyő nem engedte dolgozni menni, hogy mindig otthon kellett ülnie, és miközben a feleség beszélt, Fenyő szívesebben lett volna patriarcha a matriarchátusban, mint Fenyő a Bámexbumfértnál.

Mikes György

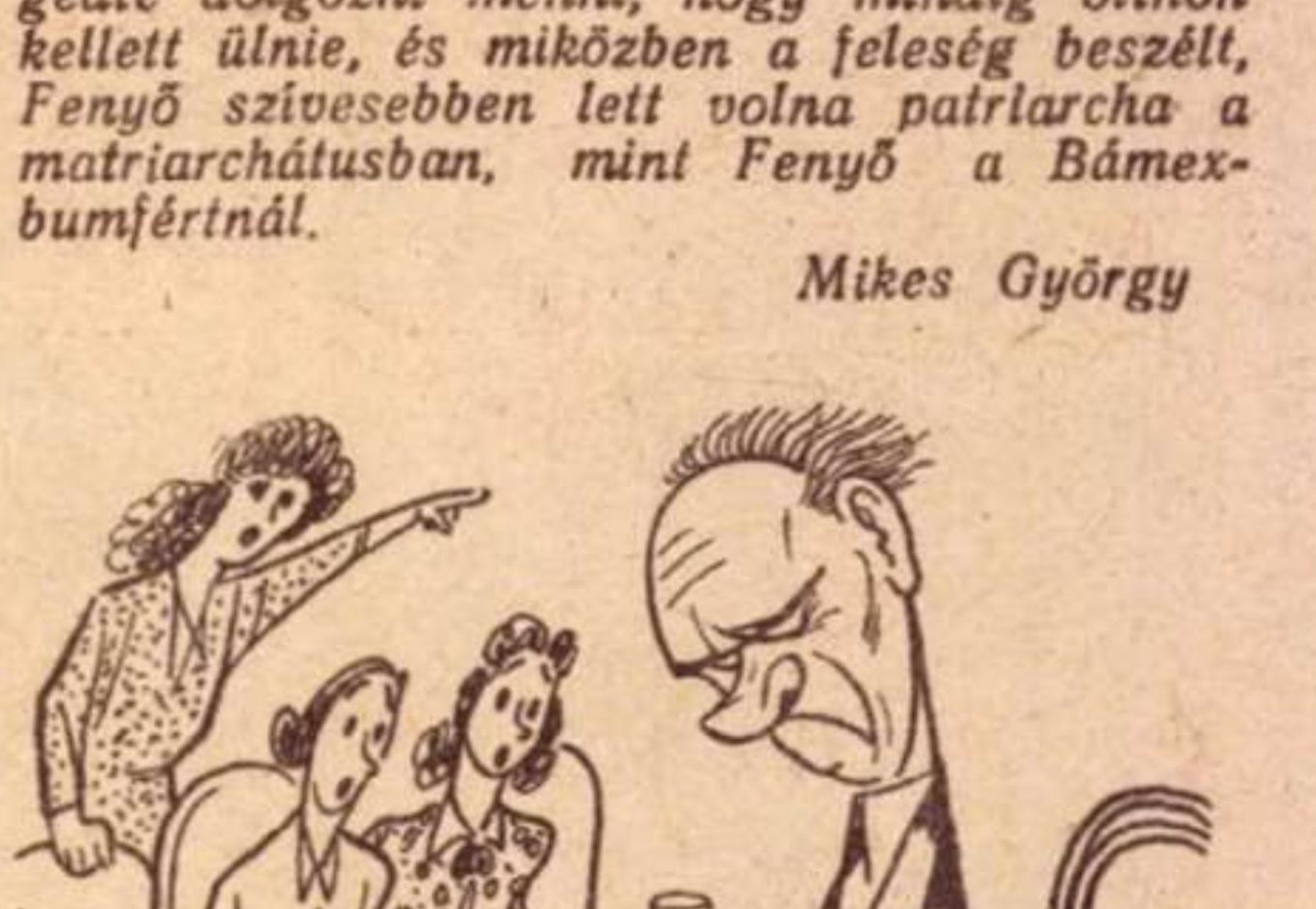

OKOS GÉP

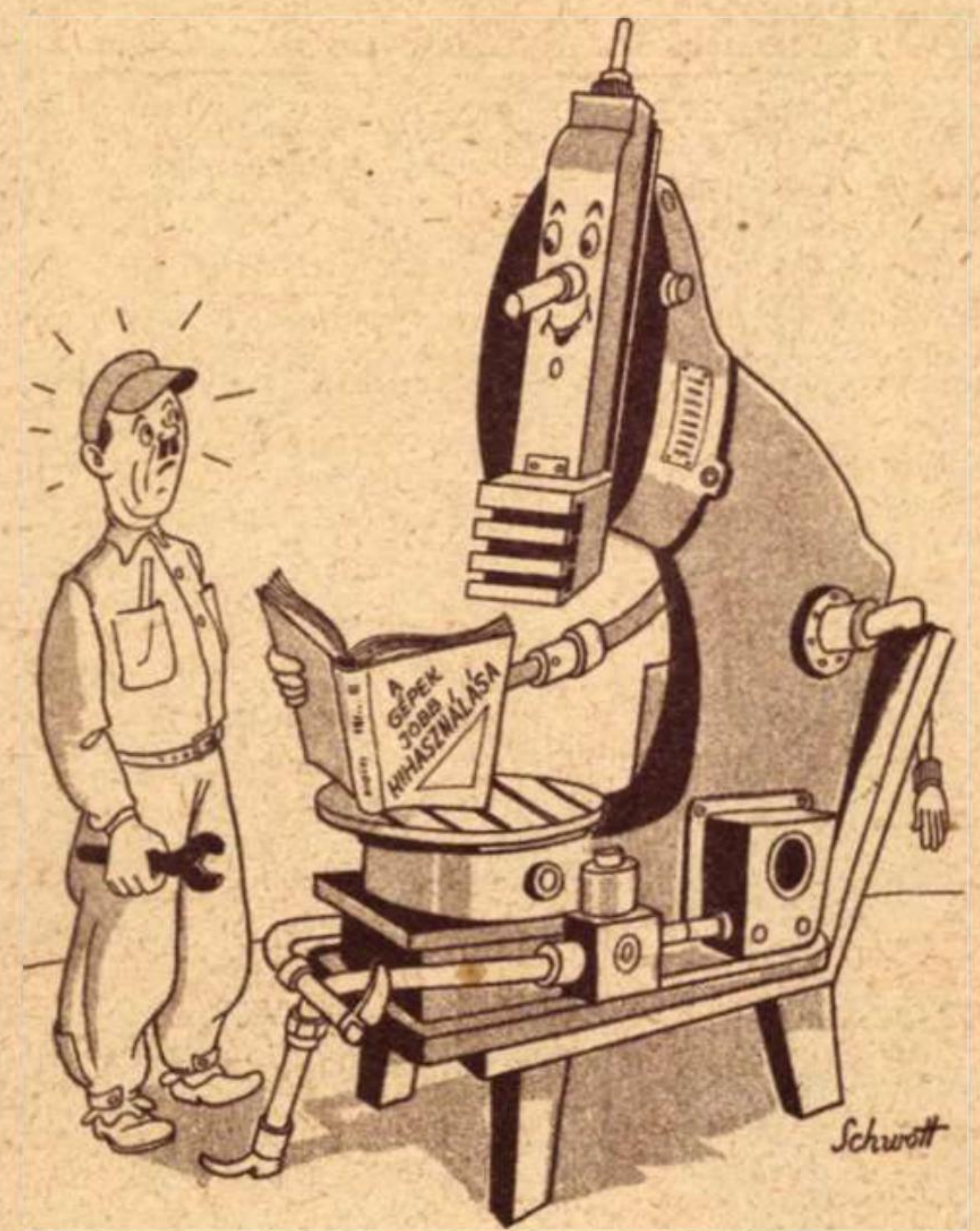

— Miért csodálkozik szaktárs? Amig maga elcsellengett, legalább elolvastam, hogy mit vétett ellenem.

A lord meg van elégedve

A lordok általában meg vannak elégedve, hiszen az a foglalkozásuk, hogy meg legyenek elégedve, más elfoglaltságuk többnyire nincs is. Lord Alexander kivétel; ő amellett, hogy lord, még angol hadügyminiszter is. Félig lord, félig hadügyminiszter, és egészen sötét alak; mert ő nemcsak lordi minőségében van megelégedve, hanem angol hadügyminiszteri minőségében is. Lordi minőségében a kastélyával, a vagyonával, a birtokával és a szolgaszemélyzetével van megelégedve, angol hadügyminiszteri minőségében viszont az amerikaiak koreai fegyverszüneti tárgyalási módszereivel van megelégedve, miként azt kinyilatkoztatta. Lord Alexander ugyanis Koreában járt, mint angol hadügyminiszter, és ebbeli minőségében azt ténykedte ottan, hogy meg volt az amerikaiak tárgyalási módszereivel elégedve. Ha lord Alexander, mint amerikai közkatona járt volna Koreában, ebbeli minőségében nem lett volna az amerikaiak tárgyalási módszereivel megelégedve, mert a nedves lövészárokból nézve az amerikaiak tárgyalási módszerei közel sem olyan megelégedést keltőek, mint a lordi és angol hadügyminiszteri fakosztályból nézve; de lord Alexander, miként a neve is mutatja, lord és nem amerikai közkatona. Clarkék most már nyugodt lelkiismerettel folytathatják a fegyverszüneti tárgyalások húzását, a gyilkolást és a pestisháborút.

Hiszen lord Alexander meg van vele elégedve.

Kivívjuk a békét!

Szin Jong Hi Budapesten tanuló koreai diáklány verse

Kigyúlt a vörös fény a hajnali égen
s a földre kiáradt.
Madársereg ébredt erdő sűrűjében,
zengett a vidám dal, elöntve a tájat.

A népek szívében bizalom fakad ma,
úgy néznek a fénybe.
Ez az ő hajnaluk, május első napja,
büszkén sorakoznak, csillaguk: a béke.

Zászló a kezükben, zeng, szárnyal az ének,
sugárzik az arcuk.
Vonulnak az ifjak, gyermekek és vének.
„Vesszen a háború!" — szavuk mint vihar
zúg.

Bátran menetelnek, vágyuk mint a forrás
bugyborogva föltör —
egy a gondolatuk, bár szavuk más és más:
a pusztító jenki pusztuljon a földről!

Banditák megölték apánkat, anyánkat
s nem nyugszik a gyilkos:
békés népünk ellen vicsorogva támad,
szép hazánkra dögvész-bombákat hajít most.

Népek hóhérai, hallgassatok, most a
dolgozók beszélnek:
Korea népe a gyilkost eltapossa
s népünk ajkán fölzeng a győzelmi ének.

A háború előtt láttalak még, Phenjang,
átöleltél minket:
felcsapott az öröm, bíborszínű szent láng,
Kim Ir Szen elé a nép virágot hintett.

Vadul ránkrontottak azóta a jenkik
repülővel, tankkal —
romhalmaz nyomukban, nem kímélnek senkit,
gyilkolnak, rabolnak éjtszaka és nappal.

Nem vagyunk itt árvák, hisz Rákosi elvtárs
apánk helyett apánk,
testvéreink lettek a magyar úttörők,
s kivívjuk a békét, mert vezetőnk a Párt!

Képes Géza fordítása.

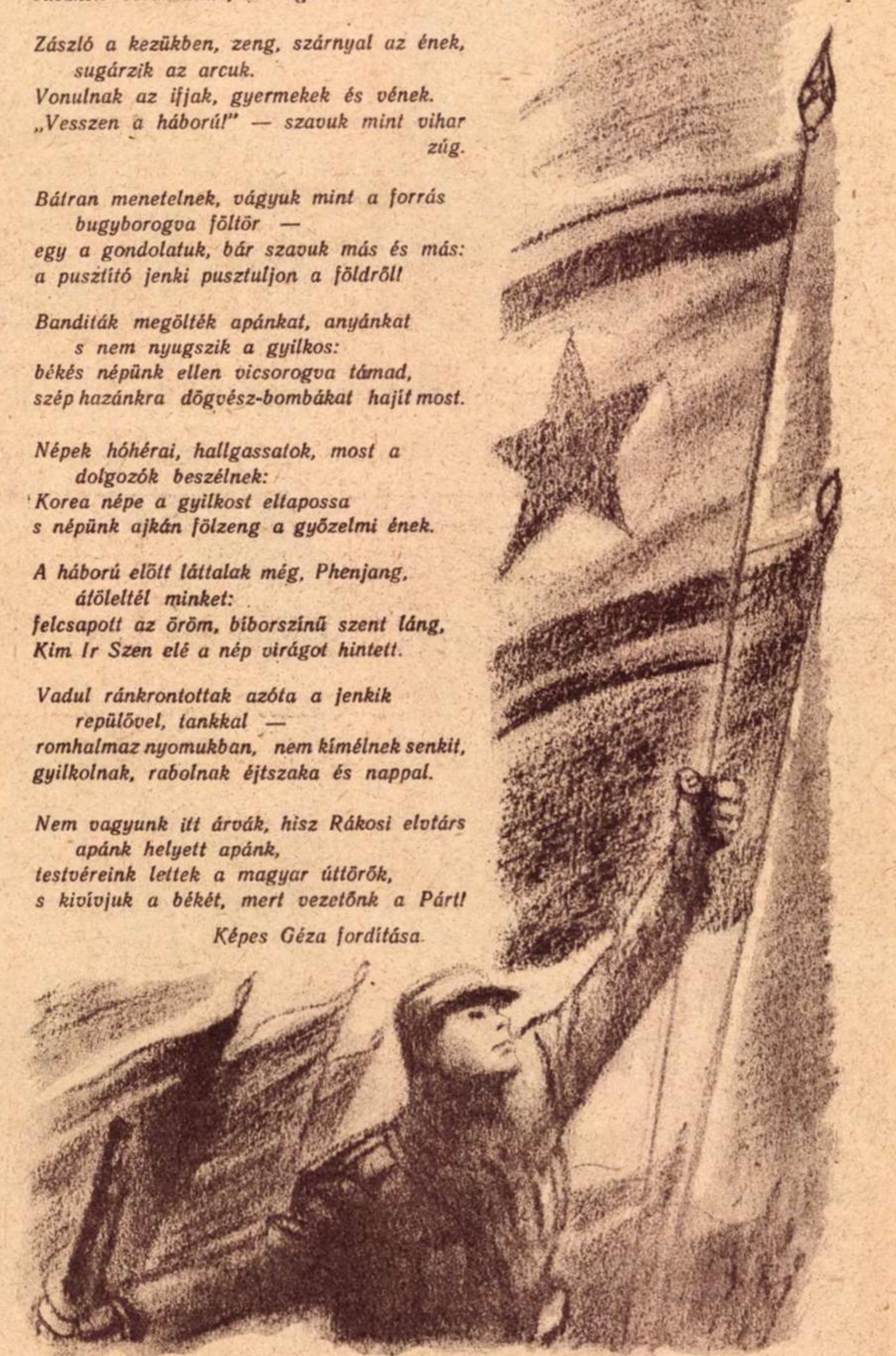

A drámai vitához

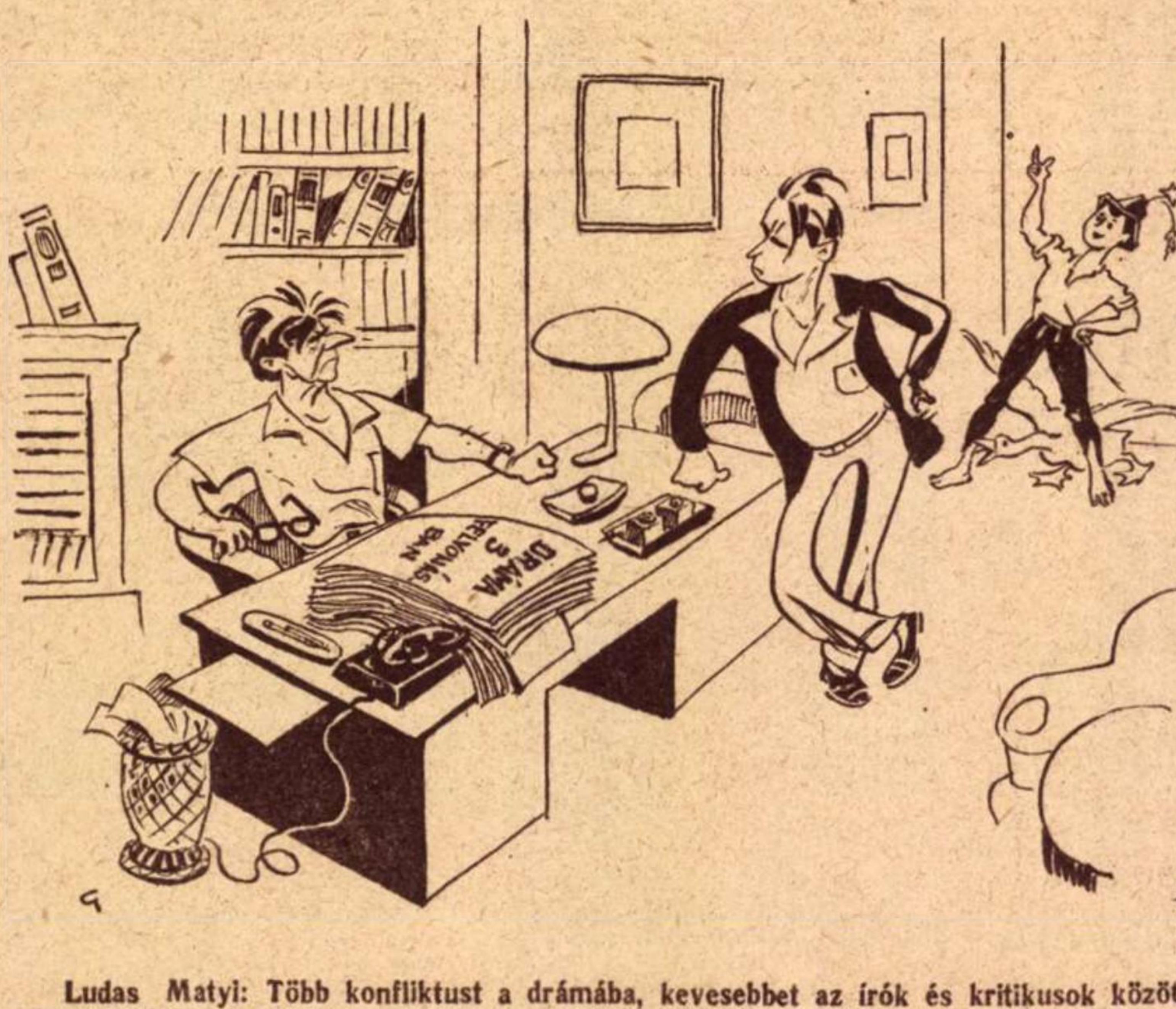

Ludas Matyi: Több konfliktust a drámába, kevesebbet az írók és kritikusok között — akkor jobb lesz a dráma!

Fegyelmezetlen elem

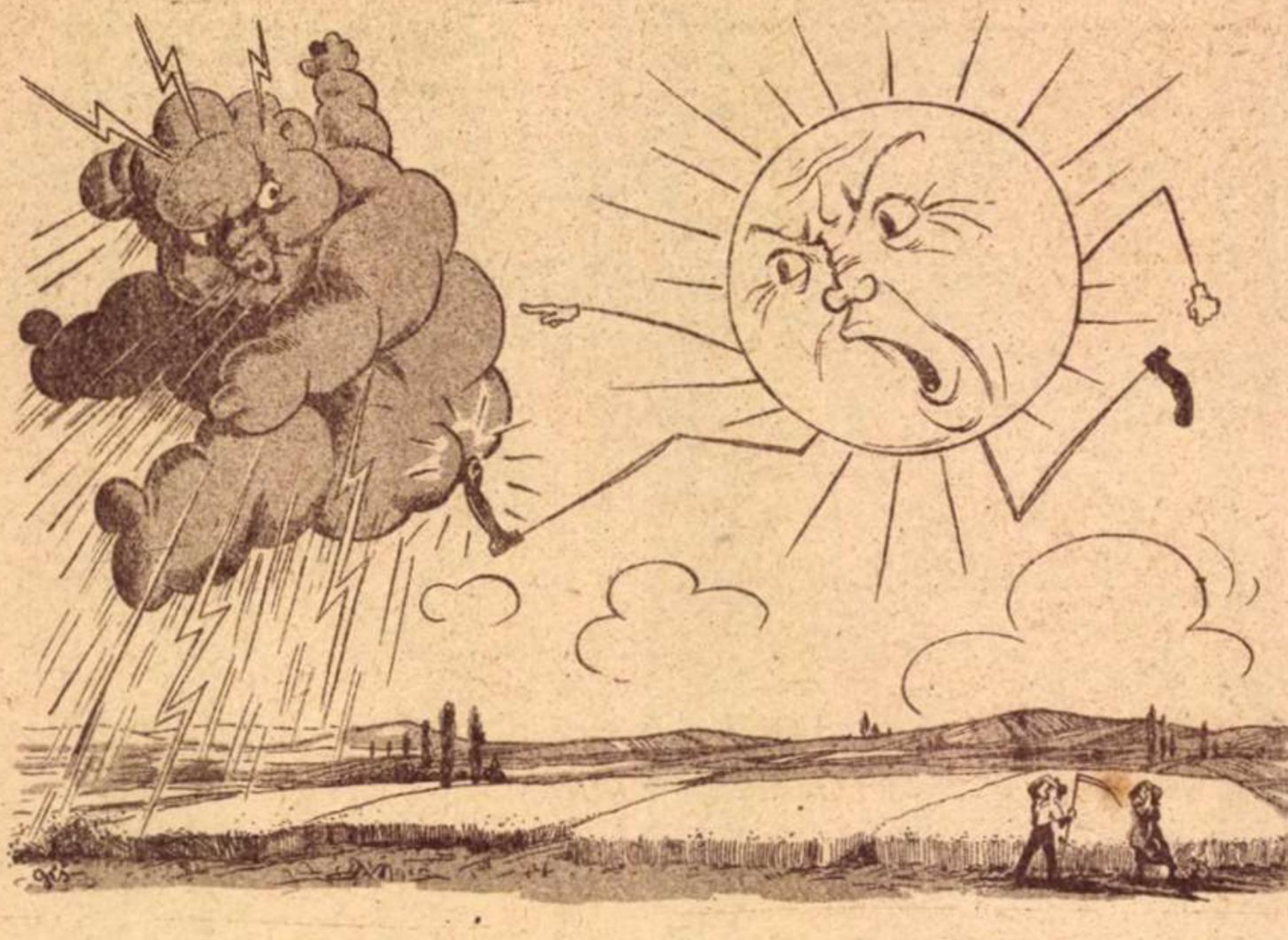

— Vihar kartárs, maga már megint nem figyelt a termelési értekezleten! Nem tudja, hogy az aratási munkáknál magának nincs szerepe?

Nyugat-Németországban a helyzet változatlan

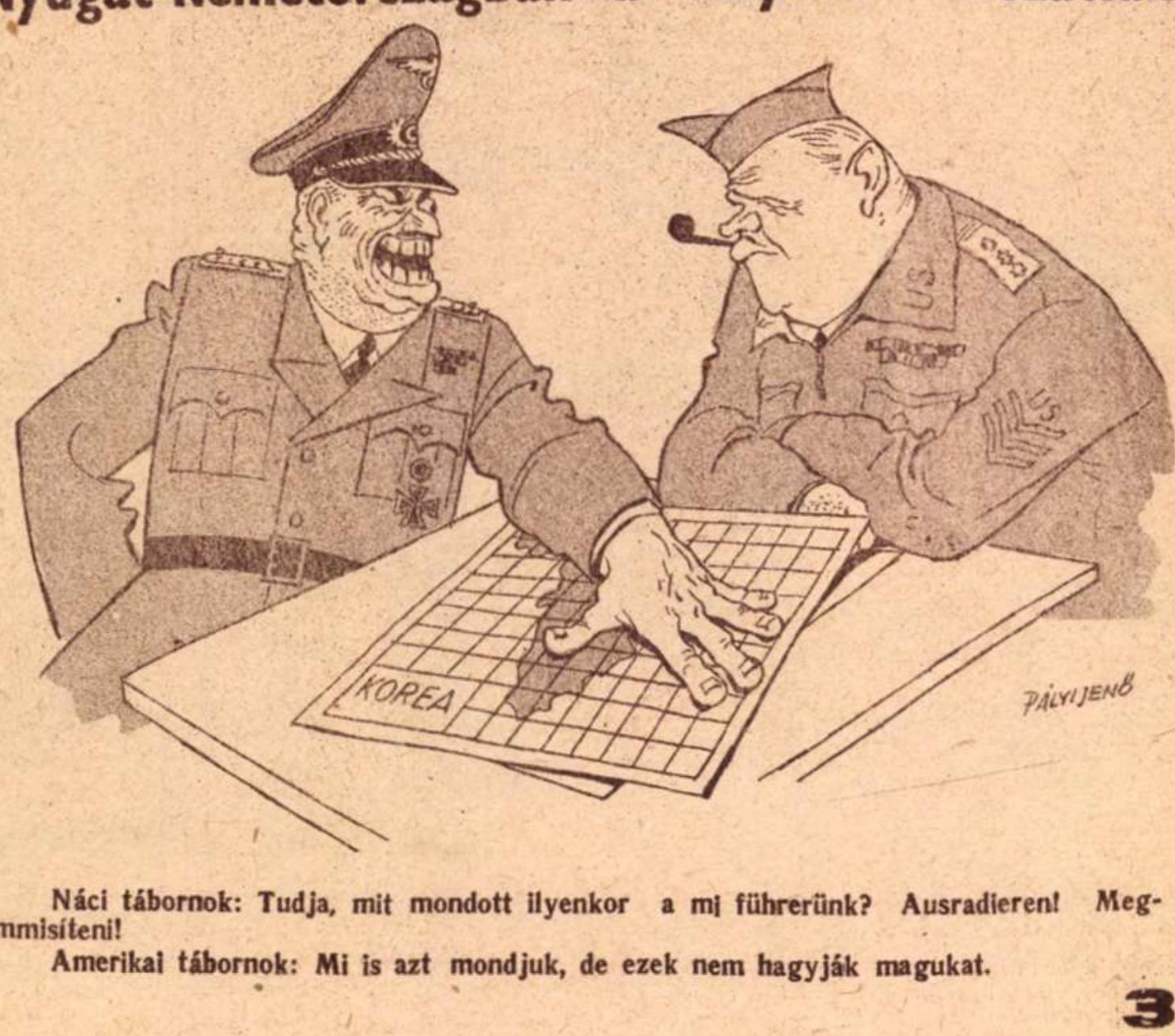

Náci tábornok: Tudja, mit mondott ilyenkor a mi führerünk? Ausradieren! Megsemmisíteni!

Amerikai tábornok: Mi is azt mondjuk, de ezek nem hagyják magukat.

Itt aztán nem hever a széna

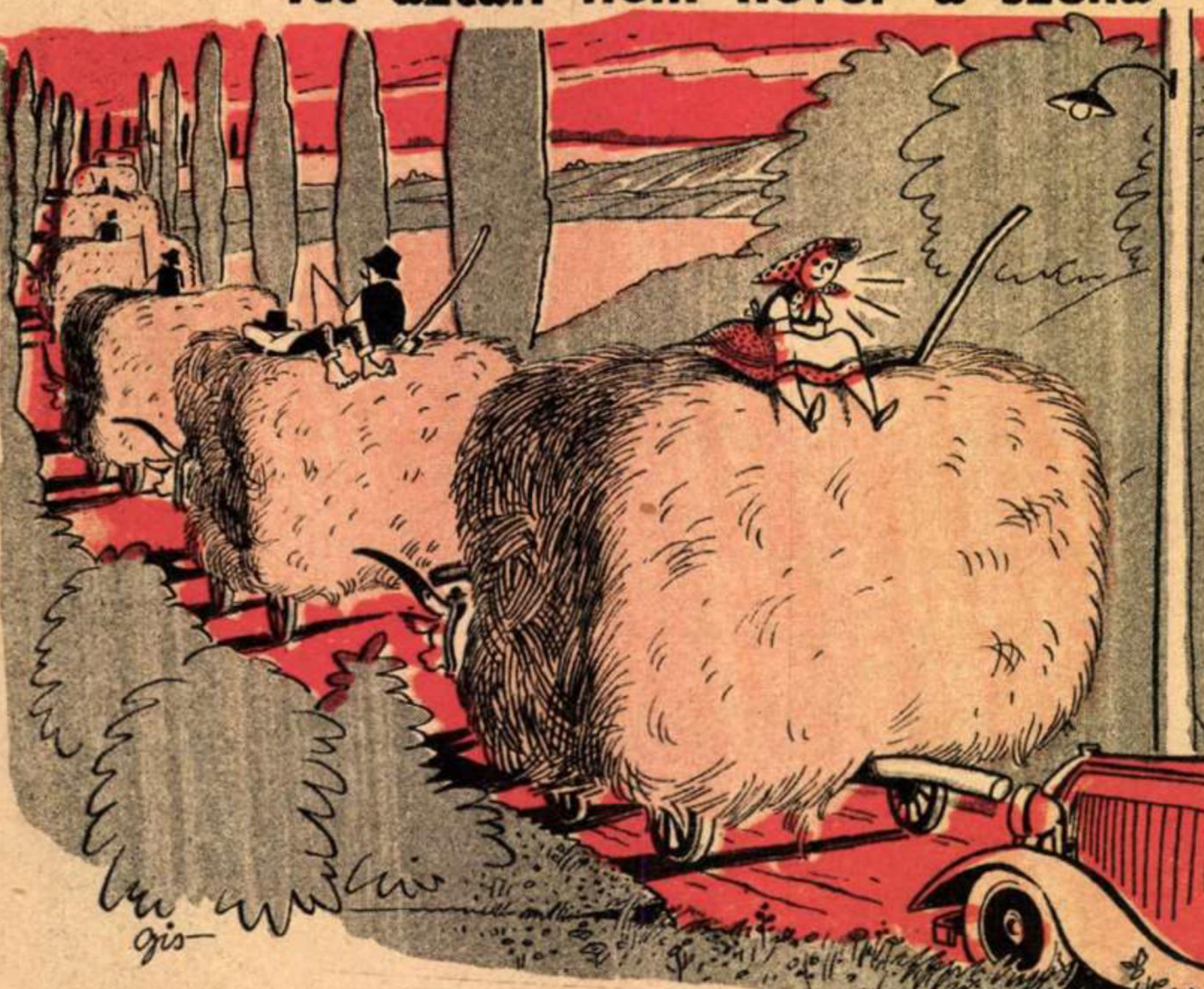

— Kislány, messze van még ide a község?
— Ha nem szénabehordáskor jön erre, akkor tíz percnyire, de ilyenkor beletelik két órába is.

Azt tudjuk.

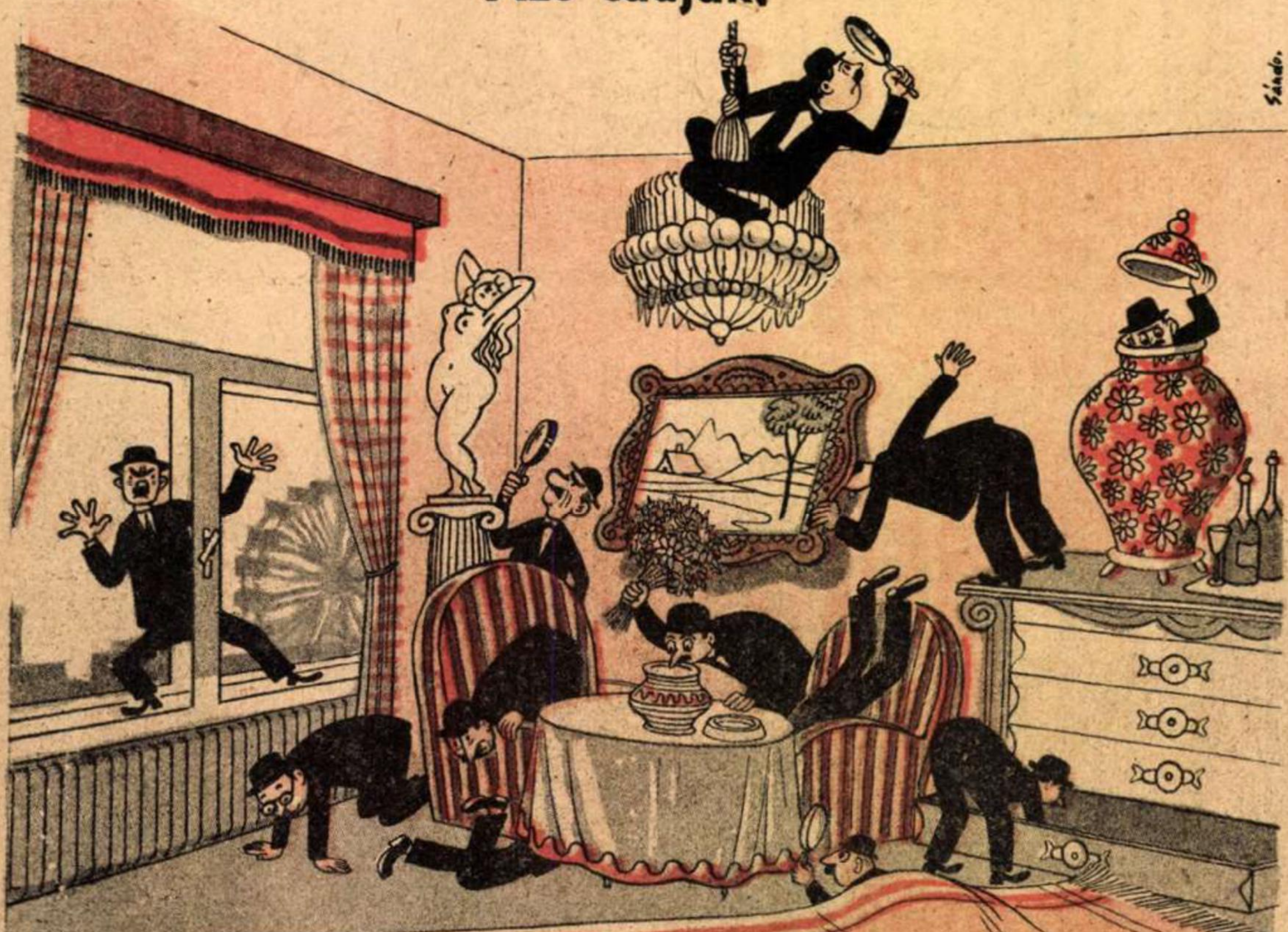

. . . hogy mit keresnek a detektívek Ridgway berlini hotelszobájában: bombát, pokolgépet, go home feliratokat. De mit keres Ridgway Berlinben?

Tőkés-csemeték

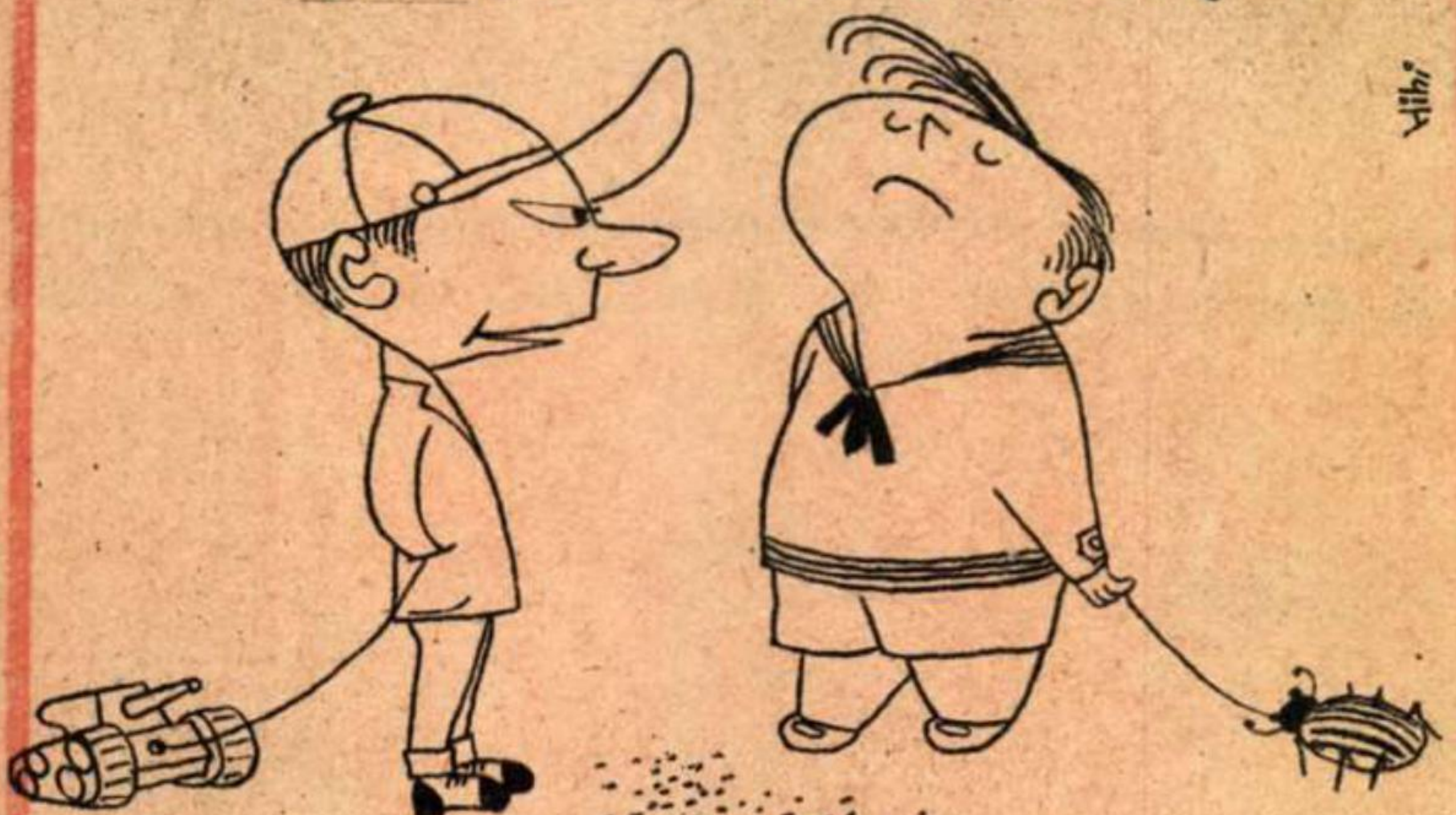

— Az én papám fegyvergyáros.
— Az semmi. Az én papám lepragyáros.

Ne menjünk el mellette részvétlenül

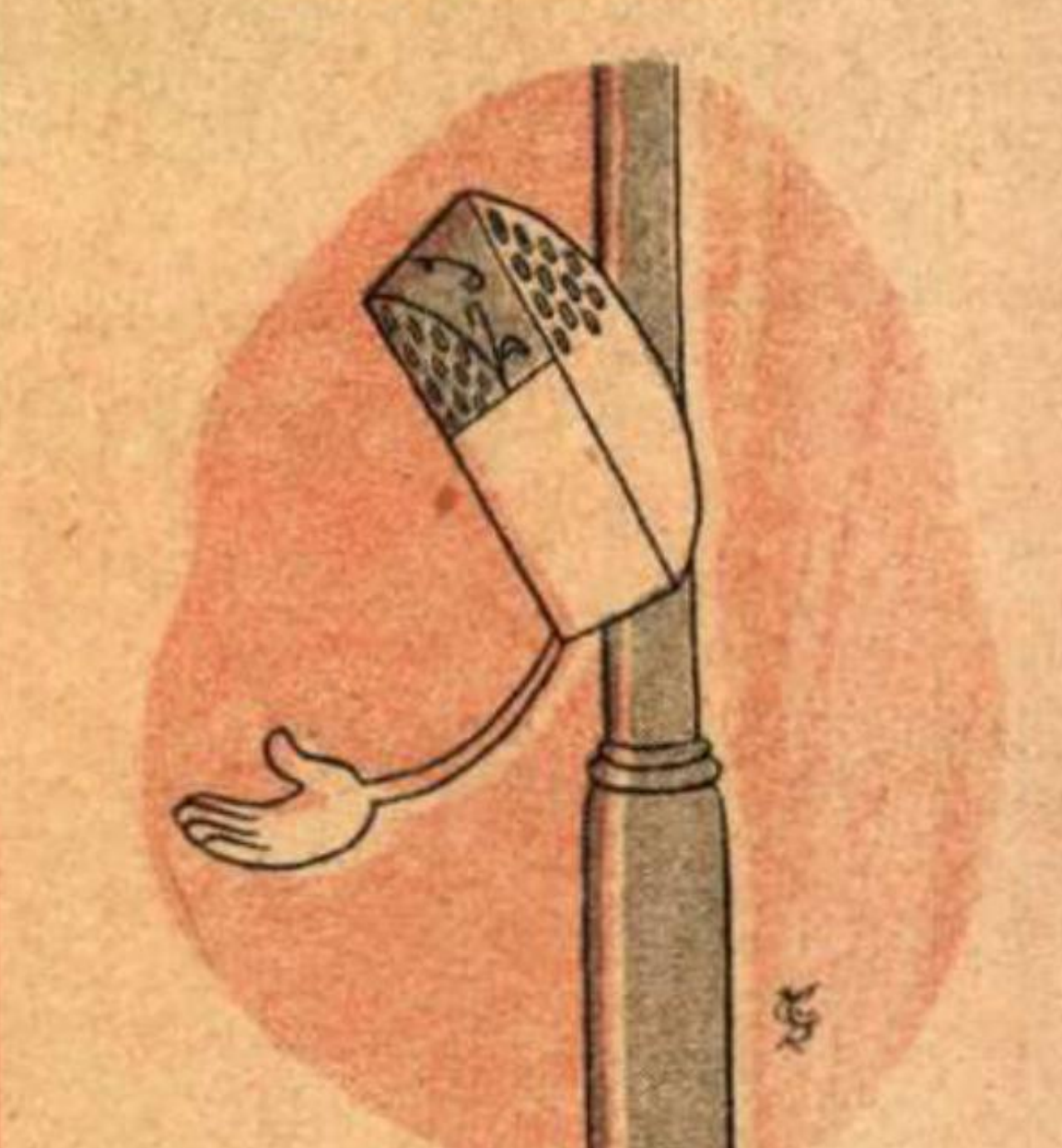

— Szegény szerencsétlen hulladékgyüjtő vagyok . . . a legkisebb vonaljegyet is köszönettel fogadom . . .

Egy védőszemüveg története

(A Dinamoban hallottuk)

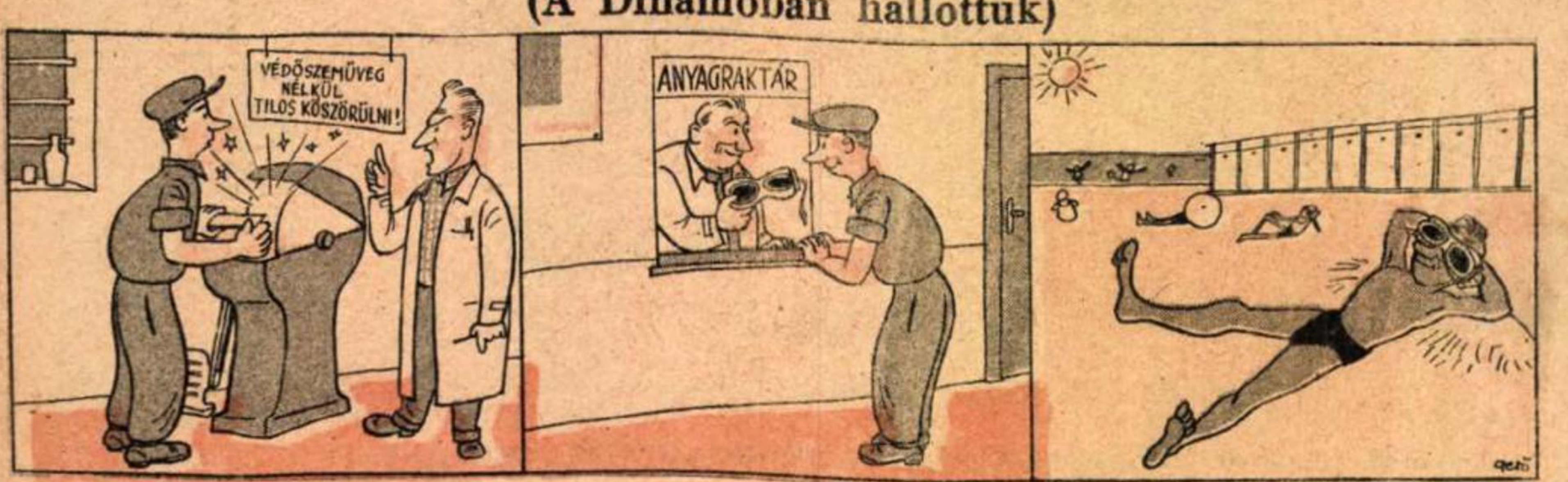
VÉDŐSZEMÜVEG NÉLKÜL TILOS KÖSZÖRÜLNI!
ANYAGRAKTÁR

GYEREKLOGIKA

A délelőtti napsütésben egy kisfiú sétálgat az édesanyjával. Ahogy már az ilyen kisfiúk sétálni szoktak. Előreszalad, váratlanul leguggol, váratlanul feláll, aztán vágtatni kezd visszafelé. A mi kisfiúnk még azzal tette változatossá a sétáját, hogy minden kerékpározó gyerek előtt megállt.

— Anyu, én biciklizni akarok! — kiáltotta éles kis hangján.

— Majd ha nagy leszel, Öcsi. Jövőre biztosan — csitította az anyja.

— De én most akarok!

A kisfiú egyre izgatottabb, szandálja türelmetlenül kopog a kövezeten, már nekikészülődik a sírásnak, de félúton meggondolja magát. Biciklizö nagyfiú jön vele szemben, kopaszra nyírt, felnőtt ötéves, Öcsi egyenesen feléje tart, esdekelve néz rá.

— Biciklizni . . . — tovább már nem jut az esdeklésben, mert a nagy fiú gőgösen tovább karikázik.

Utána iramodom, gyorsan közbevetem magam. — Miért nem engeded azt a kisfiút biciklizni?

A nagy fiú gondolkozik, szóbaálljon-e vele. Megrántja a vállát. — Nem engedhetem — mondja végül — a testvéremé a bicikli.

Öcsi egészen közel merészkedik, rám bámul várakozón.

Megreszelem a torkom. — Most beszéltem a testvéreddel. Ő azt mondja, hogy hagyd egy kicsit biciklizni ezt a kisfiút.

A nagy fiúnak szempillája se rebben. — Nekem meg azt mondta a testvérem, hogy hozzá se engedjek nyúlni — és erélyesen lesepri Öcsi kezét, aki már otthonosan a kormányra tette.

— Látod, milyen hazudós vagy — mondom szemrehányóan.

A nagy fiú csodálkozva emeli rám tiszta kék szemét. — Te vagy hazudós. Mert nekem nincs is testvérem.

(palotai)

Amerikai tisztek a jugoszláv hadseregben

A főhadnagy belépett a szobába.

— Mától kezdve Jackson ezredes a parancsnokuk! — kiáltott az emberekre.

— Ilyen szerb nevet még nem is hallottam — csóválta a fejét az egyik közlegény.

— Marha! — ordított rá a főhadnagy. — Jackson ezredes nem szerb, hanem amerikai! Értik?

— Ha amerikai, akkor nem igen fogjuk érteni. Alázatosan jelentem, nem tudunk mi amerikaiul . . .

— Az nem is fontos! Akármit mondanak az amerikaiak, maguk haptákba vágják magukat és azt mondják: Yes! Kövessék hős marsall urunk, Tito példáját!

Egy közlegény előlépett:

— Alázatosan jelentem, én úgy fogok az amerikai ezredes úrra tekinteni, mint a mi marsall urunkra!

A főhadnagy megveregette a vállát:

— Nagyon helyes! Látom, hogy megértették a dolgot!

Avval kiment a szobából. A többiek nekitámadtak a közlegénynek:

— Hát te tiszteled Titót meg az amerikaiakat? Miért mondtad, hogy úgy fogsz az amerikai ezredesre tekinteni, mint Titóra?

A közlegény vállat vont:

— Hát nem mindegy? Fasiszta az fasiszta . . .

Akinek inge, vegye magára

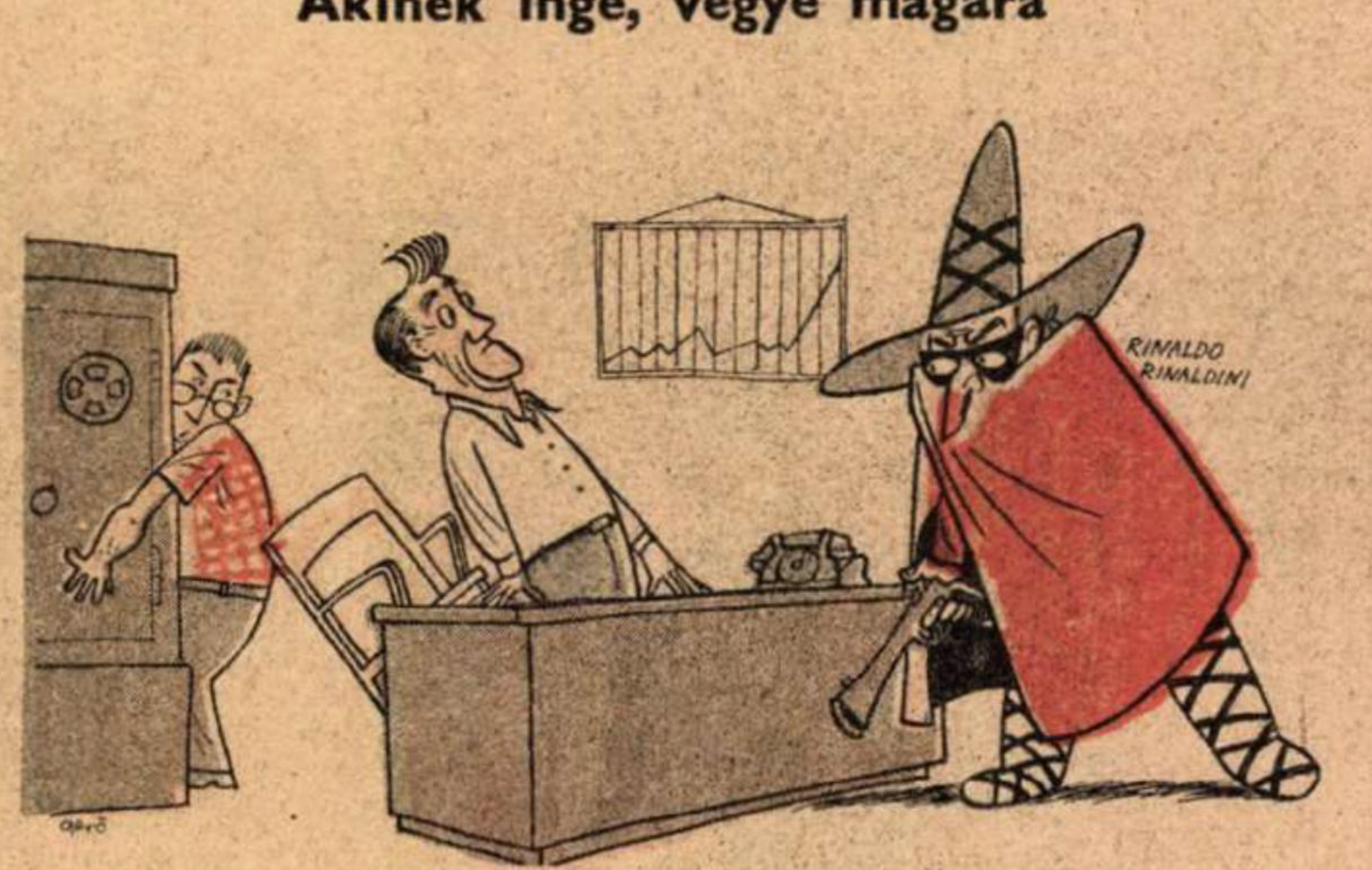
RINALDO RINALDINI

— Nem alkalmaznának engem? Hallom, hogy a tervnegyedév végén itt mindig rablógazdálkodás folyik.

Nehéz Katit táncba vinni

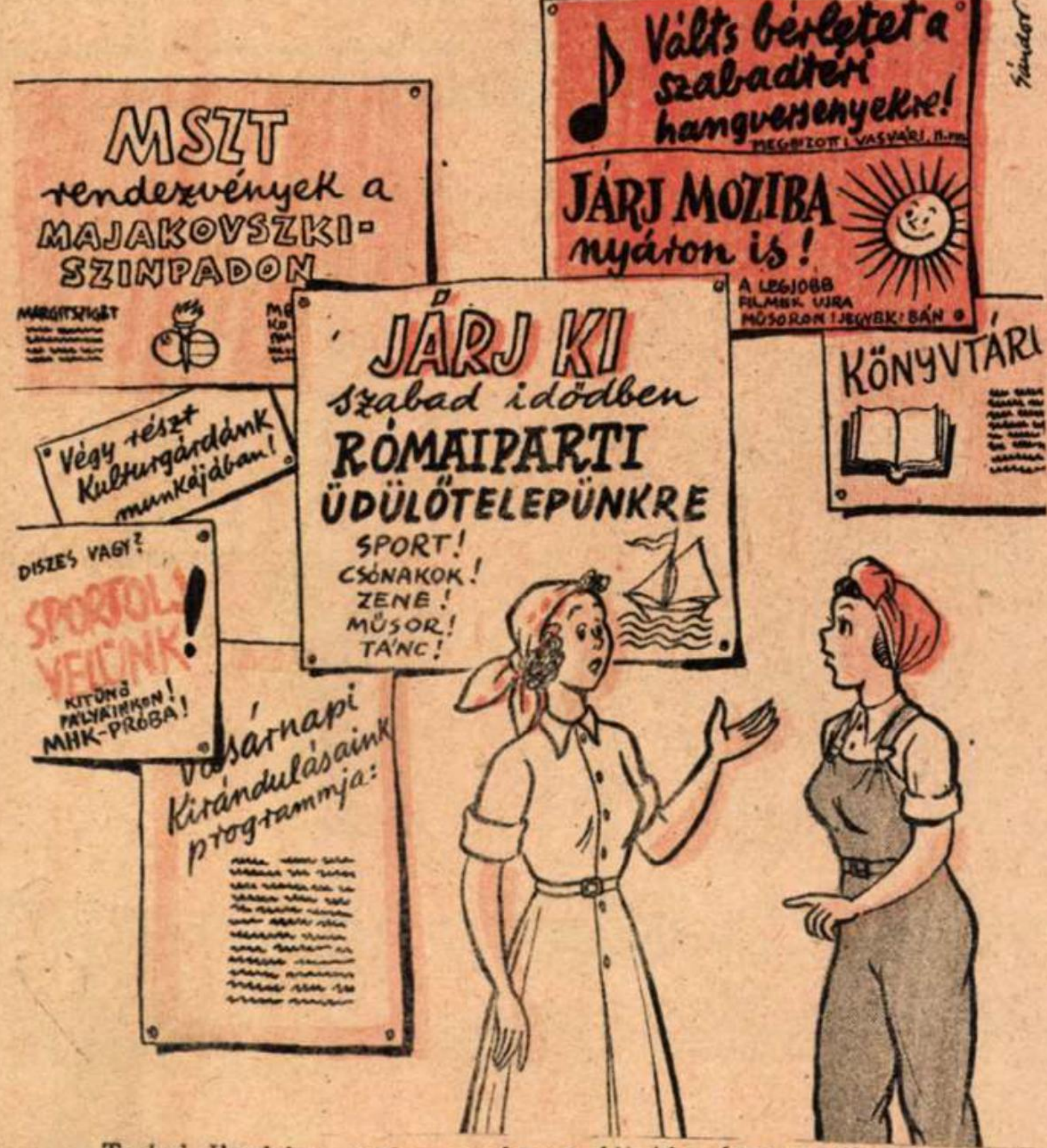
Válts bérletet a szabadtéri hangversenyekre!
MEGBÍZOTT: VASVÁRI, II-ma
JÁRJ MOZIBA nyáron is!
A LEGJOBB FILMEK ÚJRA MŰSORON! JEGYEK: BÁN
MSZT rendezvények a MAJAKOVSZKI-SZINPADON
MARGITSZIGET
KÖNYVTÁR!
JÁRJ KI szabad idődben RÓMAIPARTI ÜDÜLŐTELEPÜNKRE
SPORT! CSÓNAKOK! ZENE! MŰSOR! TÁNC!
Végy részt Kulturgárdánk munkájában!
DISZES VAGY? SPORTOLJ VELÜNK! KITŰNŐ PÁLYÁINKON! MHK-PRÓBA!
Vasárnapi Kirándulásaink programmja:

— Tudod Ilonkám, egész vasárnap délután úgy unatkoztam, hogy az rémes . . .

Illyés Gyula:

Négy rövid vers

Hegyi patak

Hogy forrt, hogy fújt, hogy gyöngyözte habját
a szikla-vájatban, hová lefolyt!
Be üde-zöld, be jó volt az a korty —
Még benne volt a tiszta, hűs magasság!

Légycsapós öregúr

Kegyelem a légynek? Emelheti
könyörgésre minden kezét —
Oda neki!
Csak a fejét!

Keskeny ösvényen

Keskeny ösvényen szép tábla rozson
keresztül kerékpározom.
Oly nagy a szár, hogy a szemmel teli
kalász az én szemem veri.
Akárhogy veri, örülök neki.

Hegyen ülve

Fölhallom ide a tó közepéből
— mert nincs különb hangszóró, mint a víz:
„De Sándor! Maga is?!
Igazán nem vártam egy vőlegénytől!"

Venezuelai keljfeljancsi

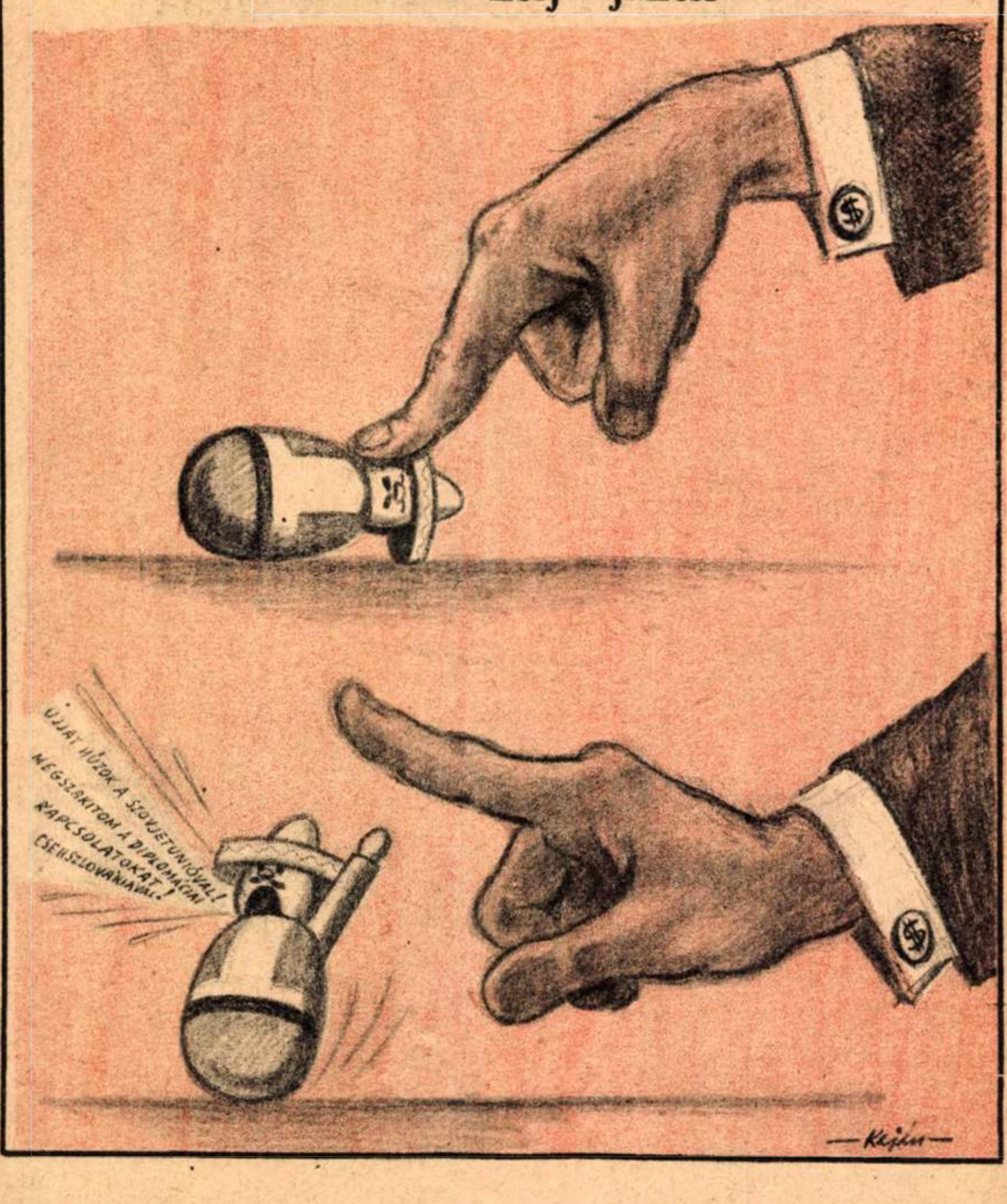
ÚJJAT HÚZOK A SZOVJETUNIÓVAL!
MEGSZAKITOM A DIPLOMÁCIAI
KAPCSOLATOKAT
CSEHSZLOVÁKIÁVAL!
$
$
$

Tito Jugoszláviájában

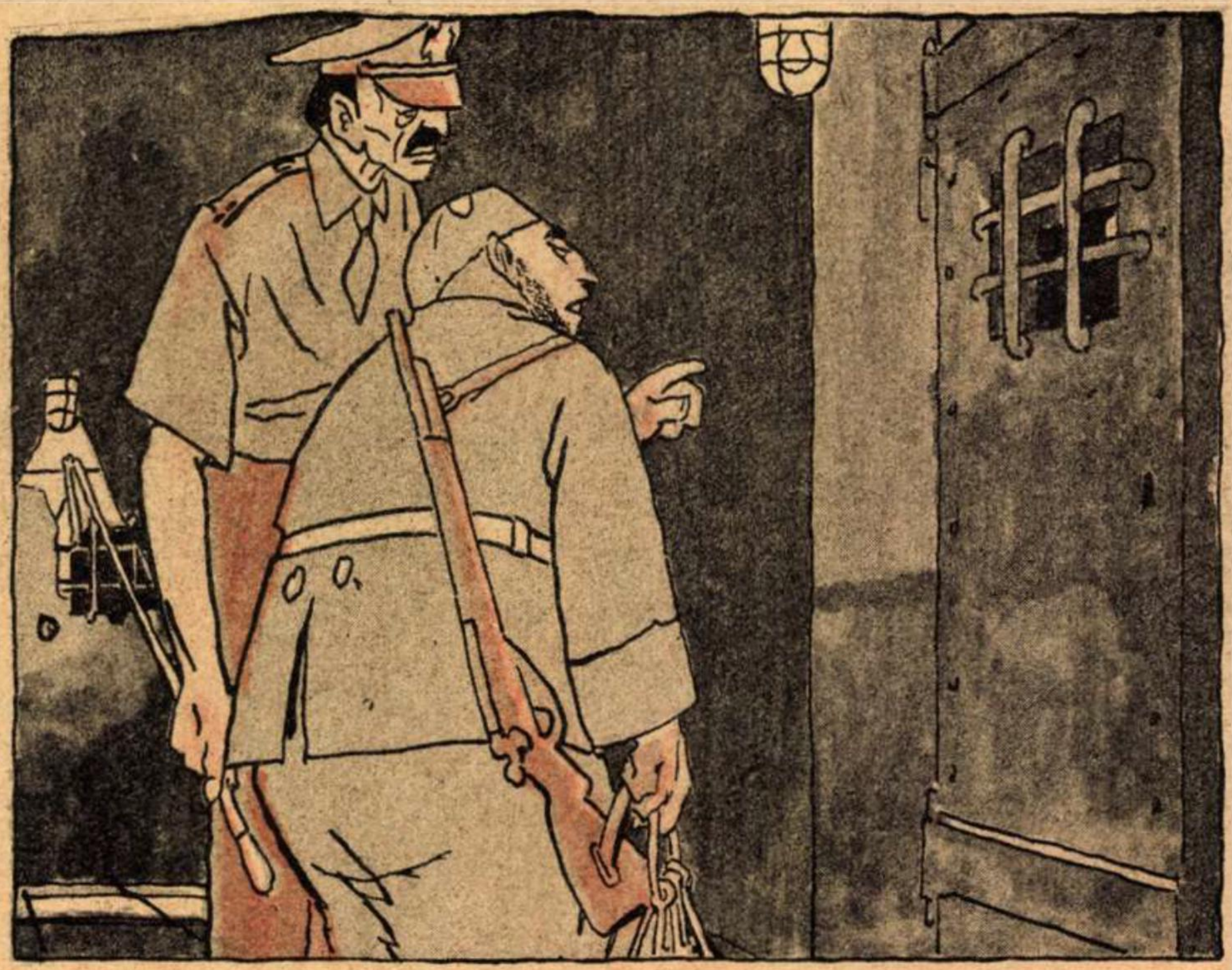

— Jól vigyázzon a politikai foglyokra. Ez itt — emlékszem rá — már a fasiszta rendszerben is kétszer megszökött a börtönből.

(Krokodil, Moszkva)

Leány a talpán

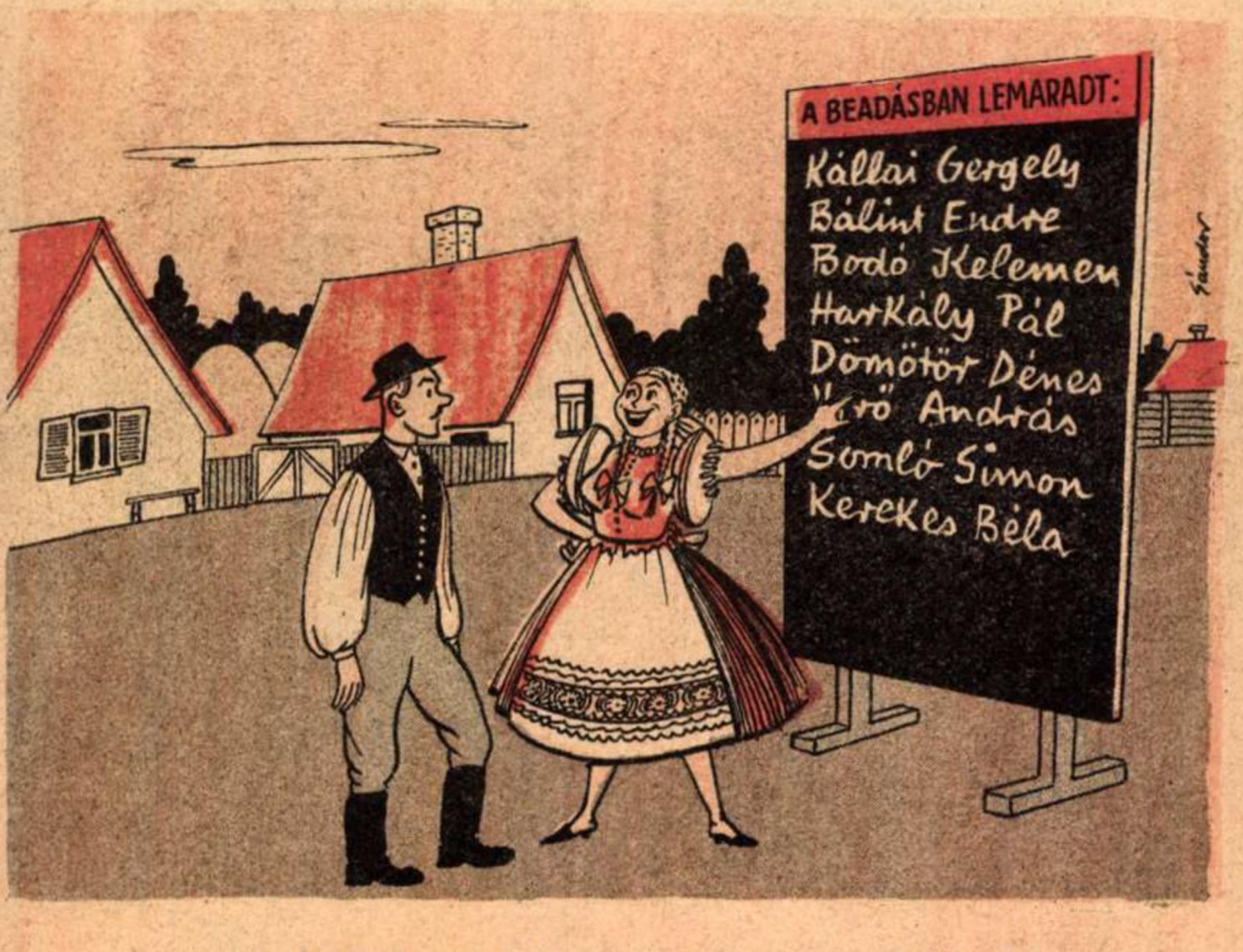
A BEADÁSBAN LEMARADT:
Kállai Gergely
Bálint Endre
Bodó Kelemen
Harkály Pál
Dömötör Dénes
vö András
Somló Simon
Kerekes Béla
Sándor

— Mondd Rozikám, mikor tarthatjuk meg végre a lakodalmat?
— Ahogy a neved lekerül a szégyentábláról.

Elnökválasztás Amerikában

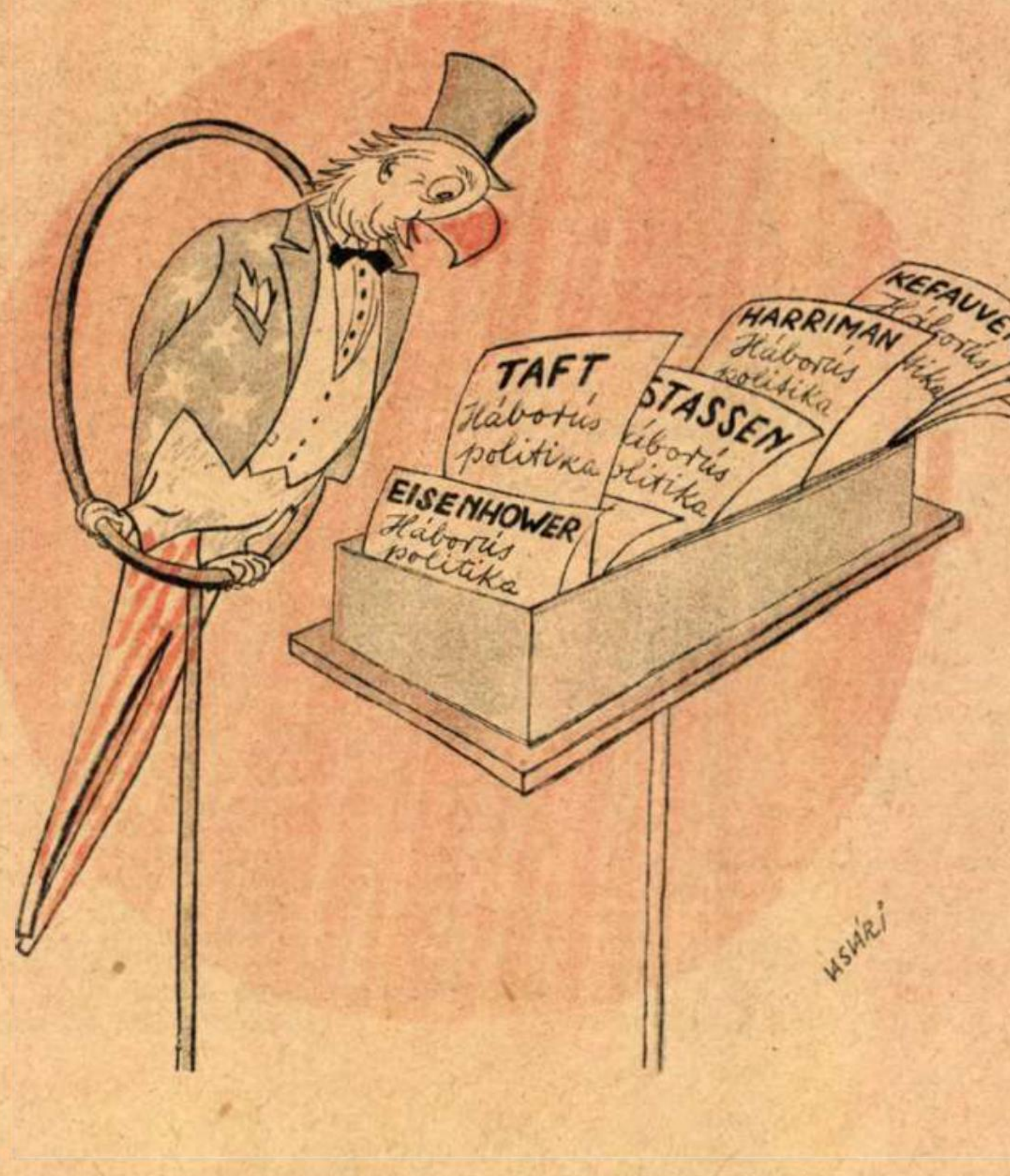
TAFT
Háborús politika
STASSEN
Háborús politika
HARRIMAN
Háborús politika
KEFAUVER
Háborús politika
EISENHOWER
Háborús politika
VASVÁRI

Tito nyaral

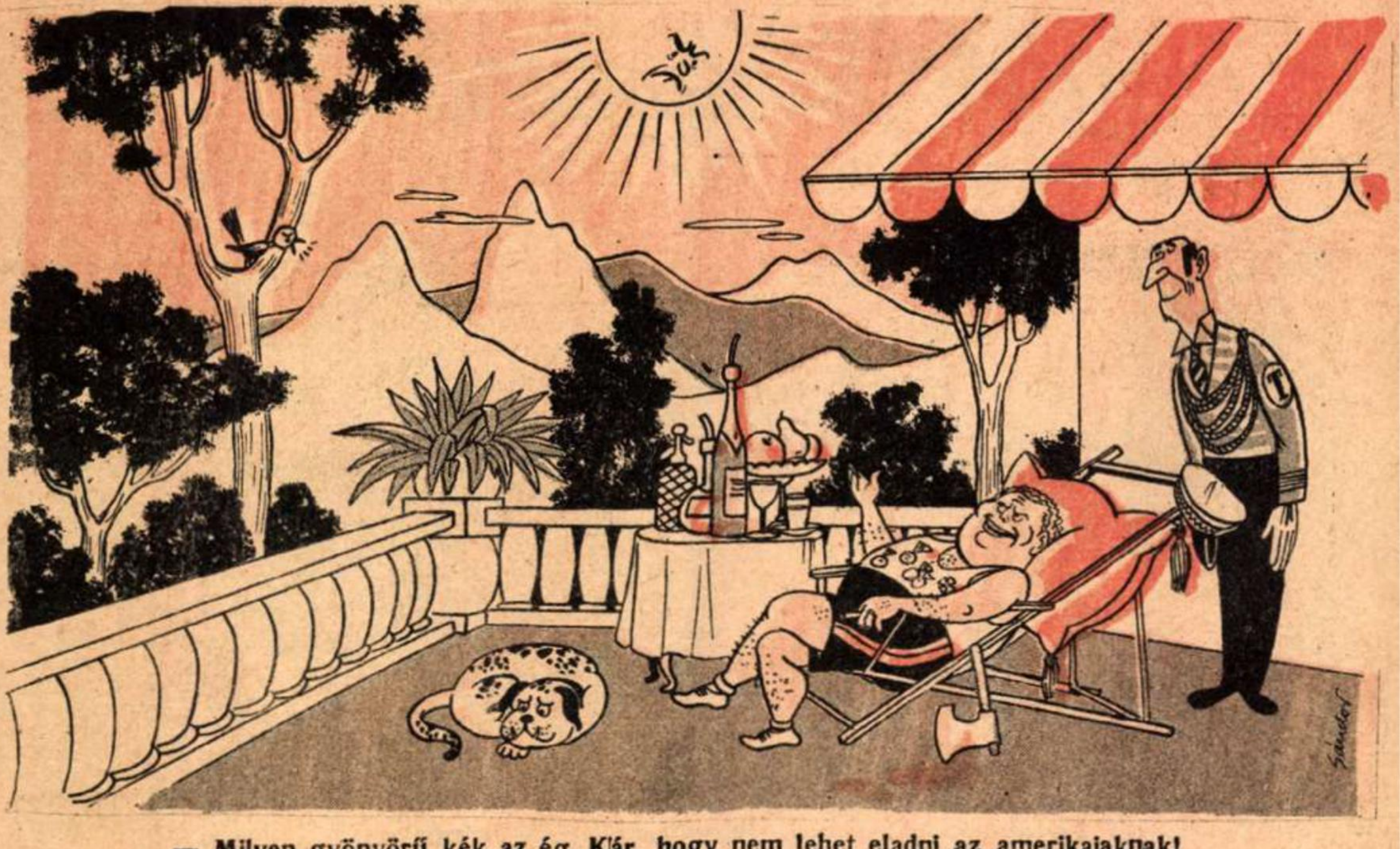

— Milyen gyönyörű kék az ég. Kár, hogy nem lehet eladni az amerikaiaknak!

Marika hazalátogat

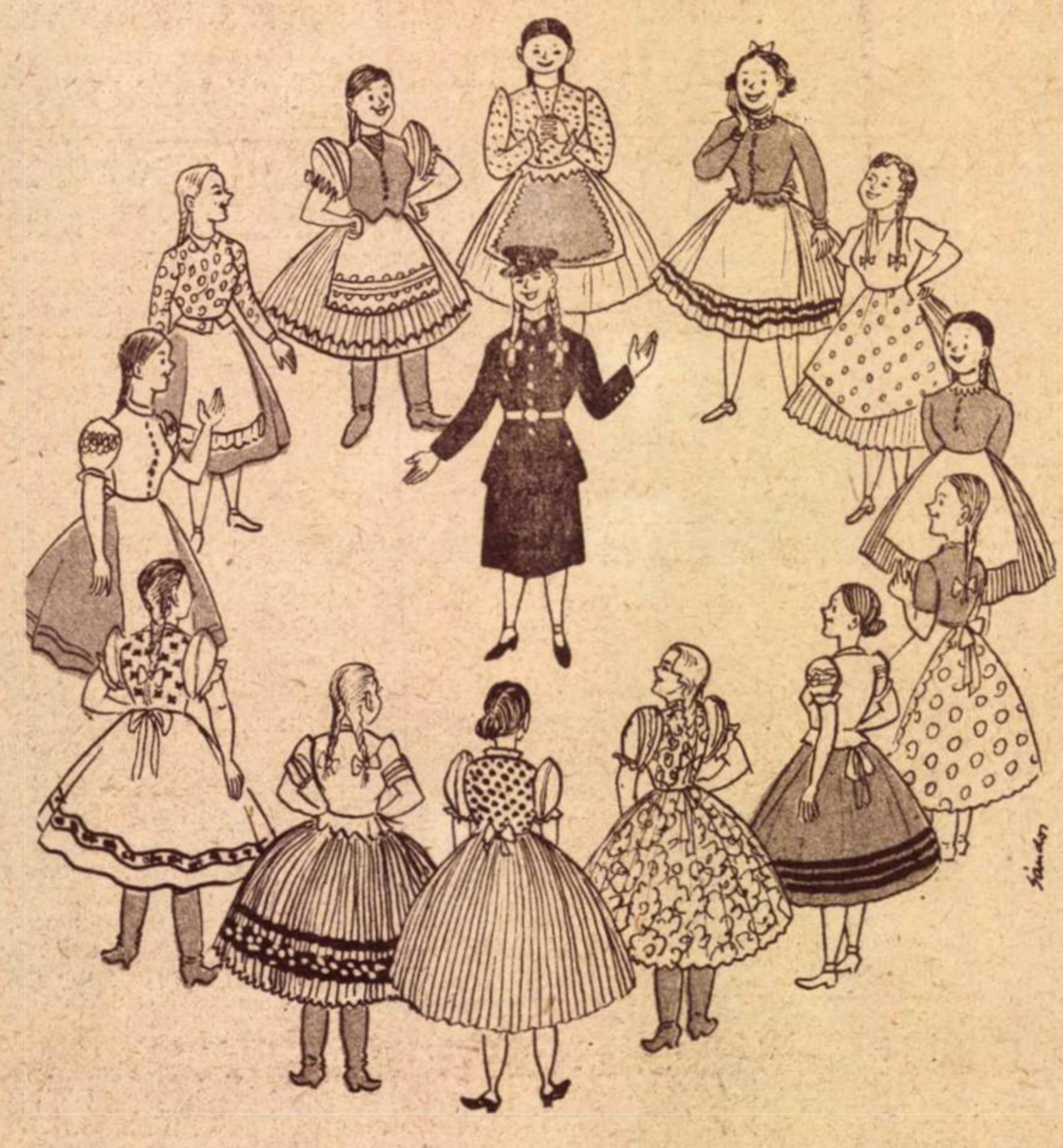

— ...és azonkívül szép szállást, ellátást, jó fizetést, szórakozást, üdülést és még sok mindent kapunk.

Szemléltető oktatás

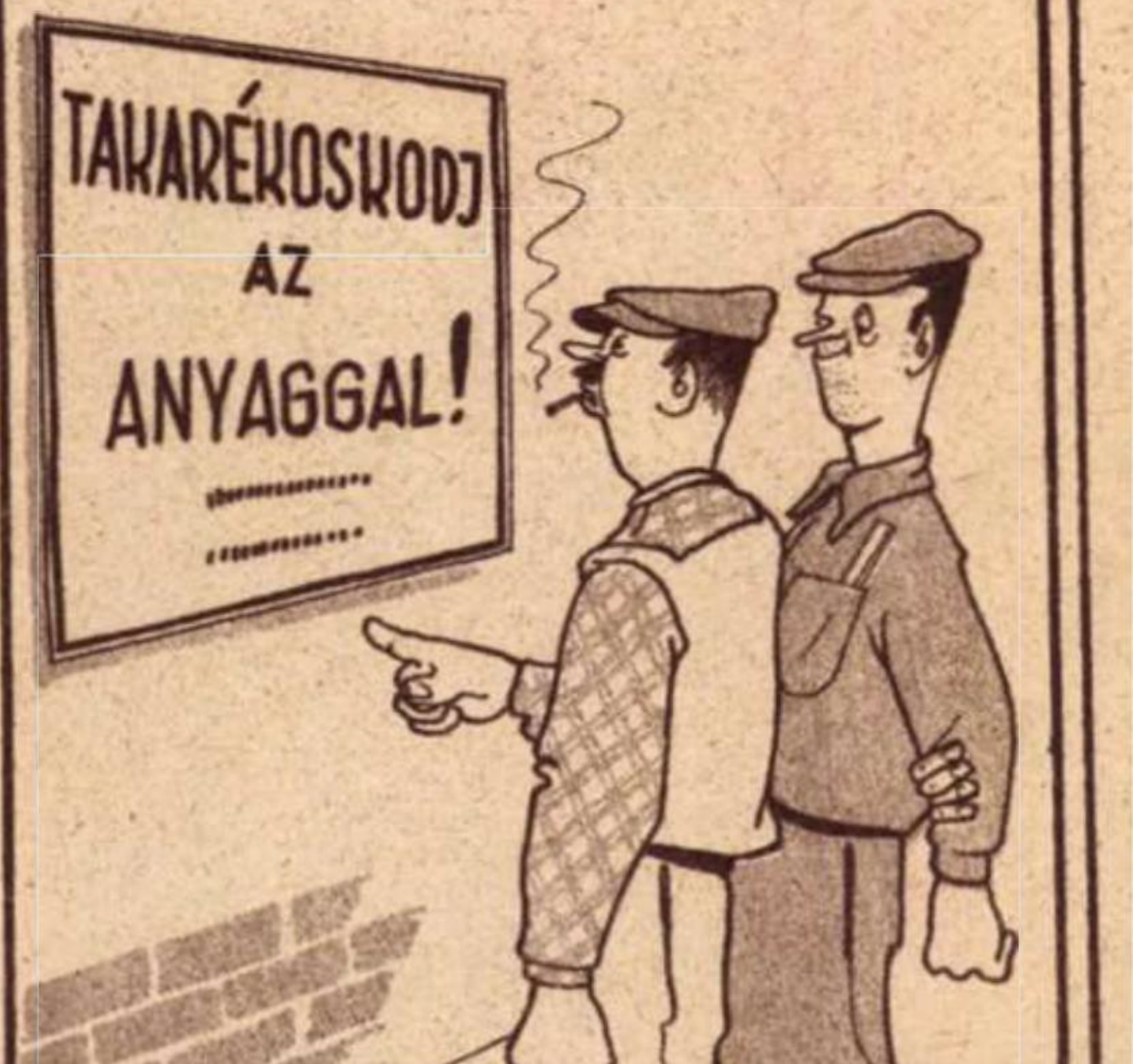

— Látod, ez a figyelmeztetés okos dolog! Vannak még a mi üzemünkben is pazarlók...

Nagyzási mánia

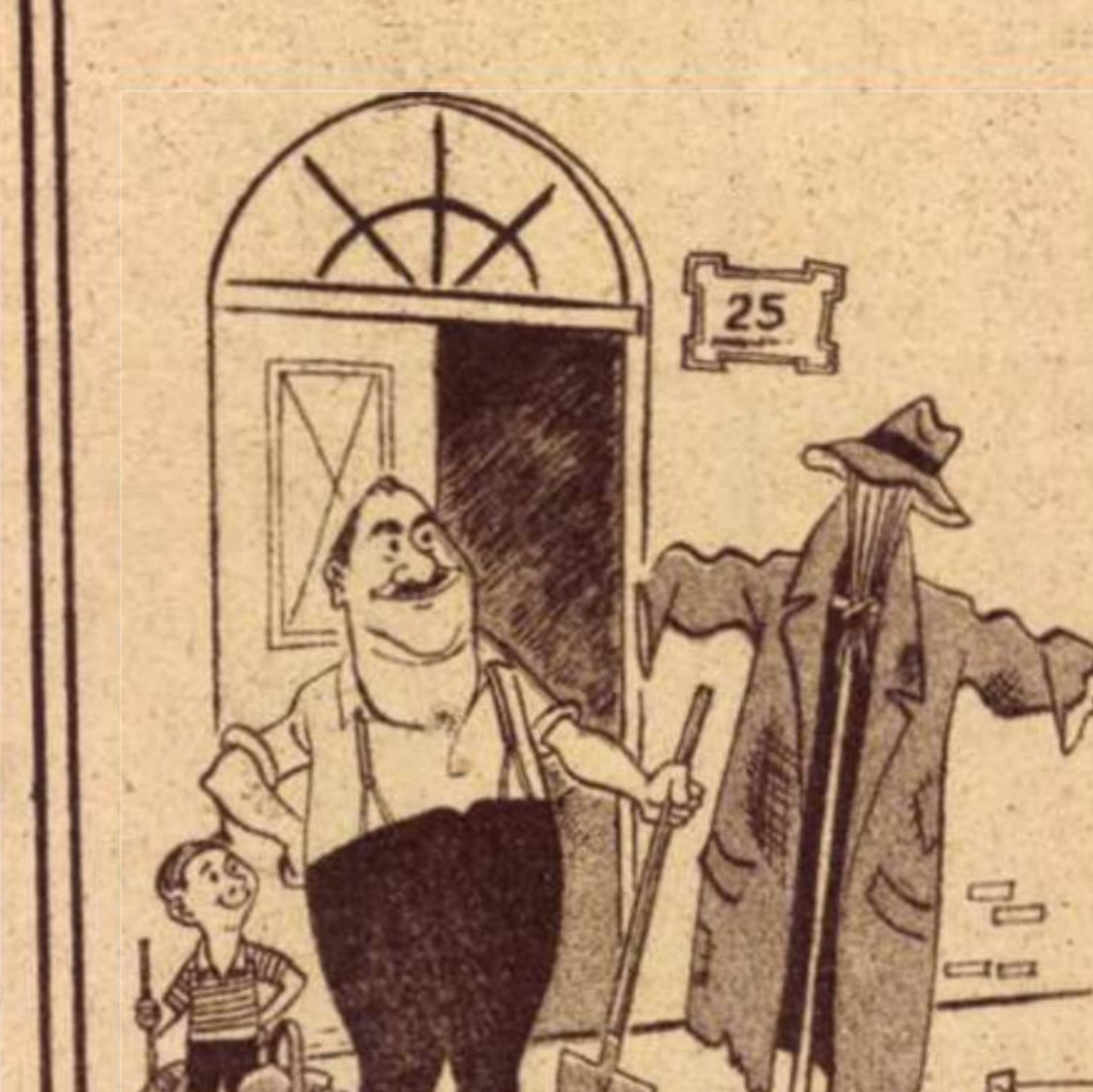

Valahol Budapesten

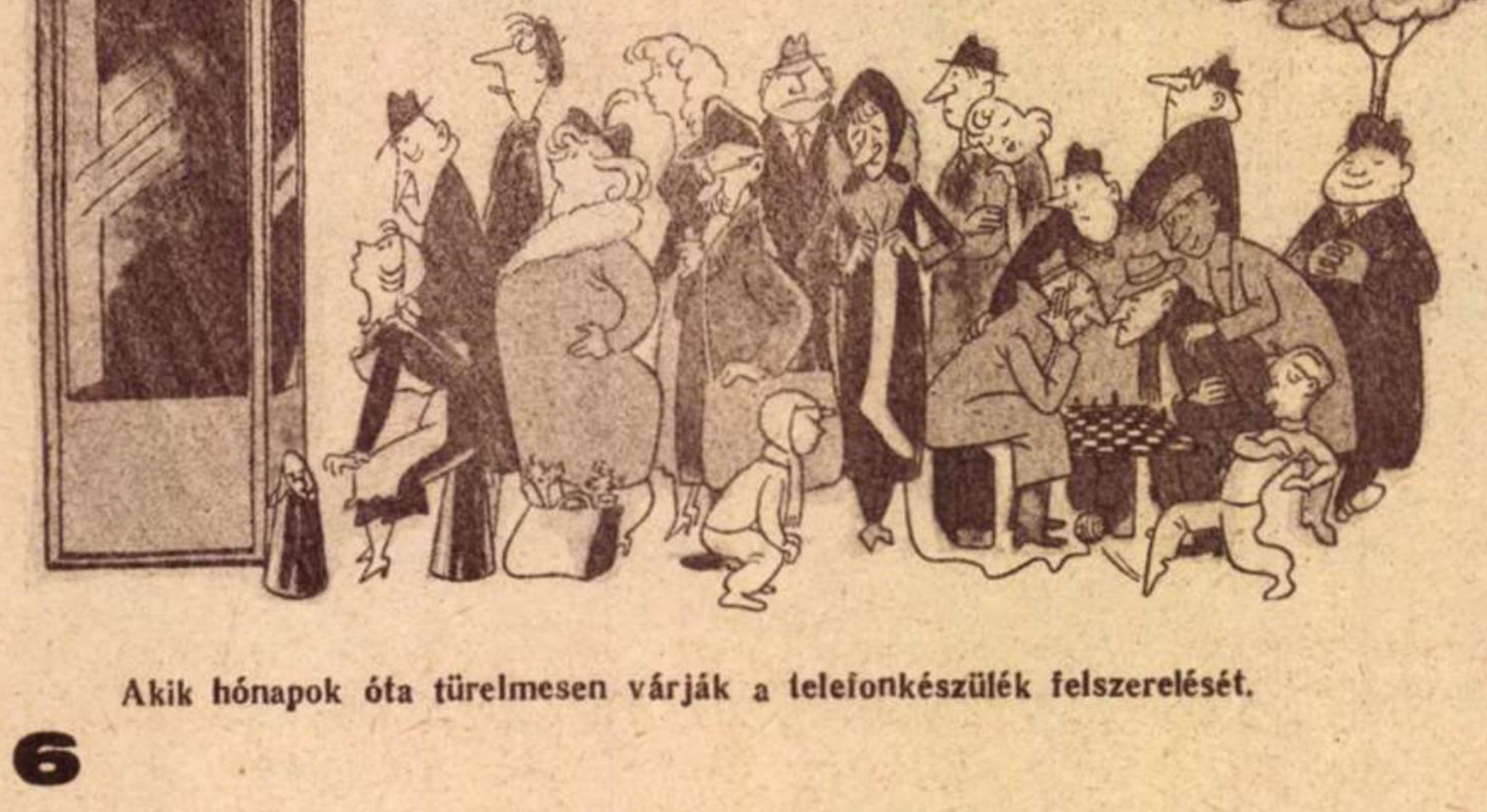

Akik hónapok óta türelmesen várják a telefonkészülék felszerelését.

LE A BÜROKRÁCIÁVAL!

Nem is tartoztam!

1948 február 21-én a VII. kerületi adóhivatal 60 forintos adótartozás miatt felszólítást küldött címemre. A VII. kerületben sohasem laktam, tehát ott semmiféle adótartozásom nem lehetett. Elmentem a VII. kerületbe, ahol közölték velem, hogy református egyházadóval tartozom. Családomban sohasem volt református. Ezt közöltem az adóhivatallal. Igazoltam, hogy nem laktam a VII. kerületben, és hogy nem vagyok református.

Három évvel később, 1951 szeptember 10-én a VIII. kerületi Tanács végrehajtással fenyegetett. Természetesen most már nagyobb összegről és nagyobb kamatokról volt szó. Elmentem a VIII. kerületbe, ahol közölték, hogy a VII. kerülethez kell kérvényt benyujtanom. Elvittem a beadványomat, amelyhez csatoltam a VII. kerületi egyházközség által kiadott községi bizonyítványt, amelyben igazolták, hogy nem voltam, és nem vagyok református.

Félévvel később, 1952 március 7-én az V. kerületi pénzügyigazgatóság küldött fizetési meghagyást 10 forint illetékről és 5 forint bírságról, mert a VII. kerülethez vitt beadványomra nem ragasztottam okmánybélyeget. Ismét elsiettem a VIII. kerületbe, ahol közölték, hogy maradjak nyugodtan, ne fizessek semmit. „Maradtam", ha egy kicsit nyugtalanul is. Június 6-án sürgős intést küldött a VIII. kerületi Tanács. Most már 140 forintot és nagyon sok kamatot kértek.

A VIII. kerületi Vasöntöde és Gépgyárban dolgozom. Eddig is rengeteg munkaórát pazaroltam „református egyházadóm" ügyében. Nem akarom kifizetni nemlétező tartozásomat, de azt se szeretném, ha végrehajtanának miatta. Úgy érzem, hogy ezt az ügyet csak a Ludas Matyi tudja elintézni.

MOLNÁR JÁNOS lakatos,
VIII., Visi Imre-utca 8.

Huszonöt tömb vasúti menetlevél

Vállalatunknak szüksége volt huszonöt tömb vasúti menetlevélre. „Rövid úton" így kaptuk meg:

1. Telefon a MÁV Rudas László-utcai nyomtatványtárába: „Van 13-as számú forgalmi menetlevél?" Válasz: „Van!" Kérjük írásban, és a kérelmet láttamoztassuk a MÁV Anyaghivatalnál.

2. Megírtuk a kérelmet, és elvittük az Anyaghivatalba. Nem adták ki az engedélyt, hanem elküldtek bennünket a nyomtatványraktárba. Ok: rá kell vezettetni a levélre, hogy ez a nyomtatvány kapható. Persze, ezt telefonon is megtudhatták volna, de ezt az „újítást" a MÁV-nál, úgy látszik, még nem vezették be.

3. Rávezették ... Vissza az Anyaghivatalba.

4. Az Anyaghivatalban elolvasták a „Nyomtatvány kapható" szöveget, azután a Sztálin-úti I. Vasúti Főosztályhoz irányították megbízottunkat.

5. Vasúti Főosztály. Pohl elvtárshoz utasítottak bennünket, aki értekezleten volt. Más elintézheti? — kérdeztük. Nem! — hangzott a válasz.

6. Délután vissza a Főosztályra. A Pohl-féle értekezlet még nem ért véget. Helyes lenne, ha ilyen hosszú értekezletek alatt a felek részére (MÁV-ról lévén szó) a folyosókra hálókocsikat állítanának, hogy amíg az értekezlet végetér, az ügyfelek kialudhassák magukat.

7. Másnap reggel újból a Vasúti Főosztály. Pohl csodálkozik, hogy miért kellett egy pár nyomtatvány kiadásához az ő engedélye. (Mi már ezen nem is csodálkoztunk ...)

8. Nyomtatványtár. De a nyomtatvány még messze van. A nyomtatvány ellenértékéről csekket állítottunk ki.

9. Postán befizettük.

10. Vissza a nyomtatványtárba. Átvizsgálták a feladóvevényt és végre, végre kiadták a nyomtatványt.

Tehát ennek az egyszerű nyomtatványnak megszerzésére tíz utat kellett megtennünk. Amikor teher-, vagy gyorsárufuvarlevélre van szükségünk, a Nyugati-pályaudvaron készpénz fizetés mellett percek alatt megkapjuk. Mi akadálya van annak, hogy a MÁV a különböző nyomtatványok kiadására egységes, egyszerű, gyors rendszert vezessen be? Megengedhető-e, hogy népi demokráciánk nyolcadik évében 25 tömbnyomtatvány megszerzése két teljes napig lekössön egy munkaerőt, amikor az üzemekben a másodpercekért harcolunk?

PALOTAI MAGDOLNA,
Nitrokémia.

Egy kiló gombostű hány gombostű?

Gombostűre volt szükségem, és az ÁTEX 51-es fiókjában akartam vásárolni. Az eladó kijelentette, hogy egy kilónál kevesebb gombostűt nem adhat. Nekem egy negyed deka is elég lett volna, de hajlandó lettem volna akár 5 dekát vásárolni, ami évekig elég lett volna számomra. Megmagyarázták, hogy énmiattam nem vásárolhatnak mérleget — csak azért, mert nekem nem kell egy kiló gombostű. Tekintettel arra, hogy én egy kiló gombostűt száz év alatt sem tudok elhasználni, lenyelni pedig nem akarom, szeretném, hogyha a Ludas megmagyarázná az ÁTEX 51-esnek, hogy egy kilóban tízezernél is több gombostű van, és ennyire senkinek sincs szüksége. Van az éremnek egy másik oldala is. Ugyanakkor, amikor az 51-es ÁTEX csak egy kiló gombostűt ad, egy sereg más ÁTEX-ben egyáltalán nincs gombostű. Milyen jó lenne, ha az ÁTEX-központ szerezne egy mérleget (talán valahol van Budapesten), és az egykilós csomagokat felaprózná egy-két dekás kisebb adagokká.

ESZENYI SÁNDOR,
Utasellátó 35. sz. üzem, Kelenföld.

Ne védjük a legyeket!

A hasznos állatokat szeretni és védeni kell, de nagy hiba az, hogy az a gyár, ahol légyfogókat készítenek, a betegségterjesztő legyeket is védeni akarja. A légy minden szennyre rászáll, azután az ételekre repül. Pusztítani kellene, de légyfogóval nem lehet. Tapasztalatból tudom. Feleségem három darab légyfogót vásárolt, amelyeket a konyhában szereltünk fel. A legyek azonban vígan zümmögtek, rászálltak a légyfogóra, sétálni kezdtek rajta, jóllaktak a papírt borító ragadós anyaggal, azután meghízva, vidáman tovább szálltak. Három nap alatt egyetlen legyet sem fogott a mi három légyfogónk. Valószínű, hogy abban az üzemben, ahol a légyfogót készítették, nincs légy, nem dühösek rájuk, ezért nem is akarnak olyan anyagot készíteni, amitől elpusztulhatnak.

HARANGOZÓ LÁSZLÓ

Az OFOTÉRT és az illetékes gyárak hozzászólnak

A Ludas Matyi sorozatosan közölt kritikát munkánkról. A dolgozókat csak úgy tudjuk szemüveggel ellátni, ha az ipar jobban tud segíteni minket. Természetesen a mi munkánkat is javítani kellett. Átszerveztük a kombinált üvegek rendelésével kapcsolatos munkát. Sikerült elérnünk, hogy — ha a Szemüveglencsegyár időben szállít — nyomban értesíthessük a rendelőt, hogy szemüvege készen van. Az illetékes minisztérium ígéretet tett, hogy a lencséket gyorsabban fogjuk megkapni. Ankétot is tartottunk ebben az ügyben. Örömmel állapítottuk meg, hogy a Szemüveglencsegyár máris gyorsabban szállít, mint azelőtt. A Keretgyár is ígéretet tett a gyorsabb munkára. Így aztán segítünk a szemüvegbajokon. Munkaversenyre hívjuk ki a gyártóműveket, hogy a dolgozók gyorsabban kapják meg a jó szemüvegeket.

OFOTÉRT V.

•

A Ludas Matyi felkereste a Szemüvegkeretgyárat, ahol kijelentették, hogy a keretek összeszerelését ezután gyorsabban tudják végezni, mert a Kábelgyáron kívül a Műanyag Szövetkezet is fog nyerskereteket küldeni a gyárba. Így hozzájárulhatnak az OFOTÉRT jobb munkájához.

•

Látogatást tettünk a Szemüveglencsegyárban is. Megtudtuk, hogy új gépeket kaptak és ezekkel a gépekkel gyorsítani tudják a munkát.

Minden remény megvan tehát arra, hogy OFOTÉRT-ügyben ezentúl egyre kevesebb panasz érkezik majd a Ludas Matyihoz.

Ami „gyerekeknek való"

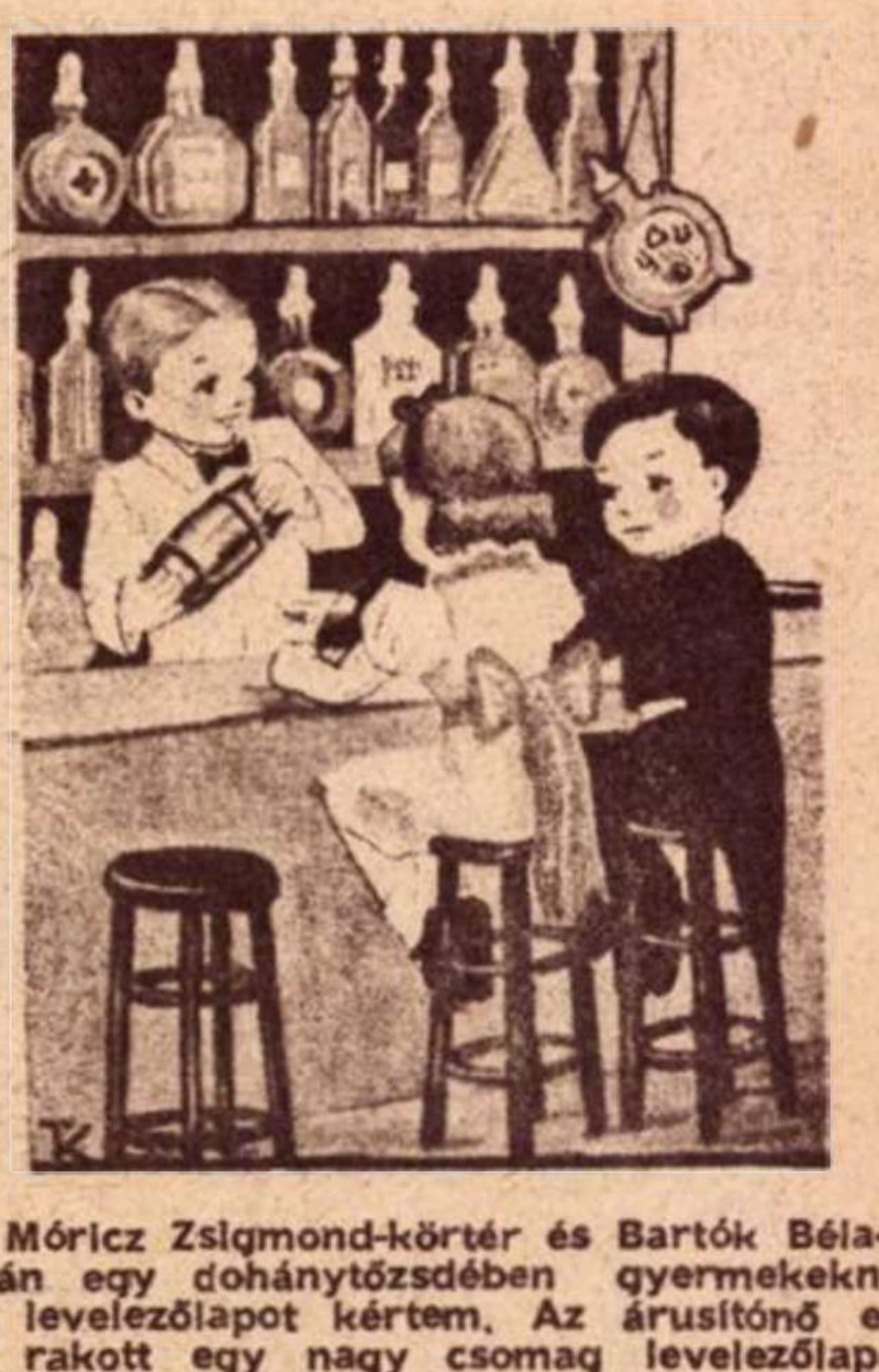

A Móricz Zsigmond-körtér és Bartók Béla-út sarkán egy dohánytőzsdében gyermekeknek való levelezőlapot kértem. Az árusítónő elébem rakott egy nagy csomag levelezőlapot, amelyek között sok olyan „gyerekeknek való" képeslap volt, mint amilyet itt mellékelek. Lehet, hogy Amerikában ilyen levelezőlapokkal nevelik a gyerekeket, de nálunk Magyarországon nem szabadna ilyeneket árusítani.

ÁDÁM JÓZSEFNÉ,
I., Hattyú-utca 3/a.

Nehéz annak a tejpénzzel csalni, akinek meddő a tehene

A Marcali Járási Tanács Pozsgai József volt kocsmáros és vegyeskereskedő, a Marcali Földművesszövetkezet libiczkozmai fiókjának tejkezelője ellen bejelentést tett illetékes helyen csalás miatt. Pozsgai annak ellenére, hogy mindössze egy meddő tehene van, a szövetkezet pénztárából havonta 180 forint tejpénzt vett fel. Pozsgai ellen csalás miatt eljárás indult.

Tanulság: a csalót leleplezik. Akinek pedig meddő a tehene, annak a csalási kísérlete is meddő.

A Ludas Matyi marcali levelezője

Ludas Matyi elintézte

Az „Egy óra története" című közleménnyel kapcsolatban vizsgálatot indítottunk. Hiba volt, hogy a vételi jegyre nem írta rá az eladó: az óra használt. Egyébként azt szakértelem nélkül is meg lehet állapítani, hogy az óra új, vagy használt. A boltkezelő helytelenül járt el, hogy a javítás költségeit nem beszélte meg a vevővel. Ezért a kifizetett összeget visszatérítjük. A vizsgálat során nem lehetett megállapítani, hogy melyik eladó tett olyan kijelentést, hogy az általunk eladott óra sohasem lesz jó. Ha a levélíró megállapítja, hogy ki volt az illető, akkor segítséget nyujtana, hogy ilyen hibák a jövőben ne történhessenek meg.

Óra- és Ékszerkereskedelmi Vállalat

Az érdekeltek hozzászólnak

Köszönetet mondunk a Ludas Matyinak, hogy a „Gyermekmérleg" című cikkének közlésével alkalmat adott az ügy megvilágítására. Mérleget csak kölcsöndíjért, vagy vállalati jótállólevélért, valamint kölcsönkötvényekért lehet kiadni. Lehetséges, hogy a levélíró esetében a lebonyolítással megbízott dolgozó első alkalommal elfelejtette megmondani; jótállólevél helyett kölcsönkötvényt is elfogadunk. A mérlegek állandóan a jelentkezőknél vannak, majdnem minden új igénylő esetében várni kell, míg valahonnan visszaérkezik. Nem helyes tehát az a beállítás, hogy a vállalat csak a levélíró erélyes fellépésére adta volna ki a mérleget. Akkor érkezett vissza az első mérleg, ezért kapta meg akkor.

GYÓGYSZERTÁR VÁLLALAT

Li Szin Man eltüntette a délkoreai parlament elnökét

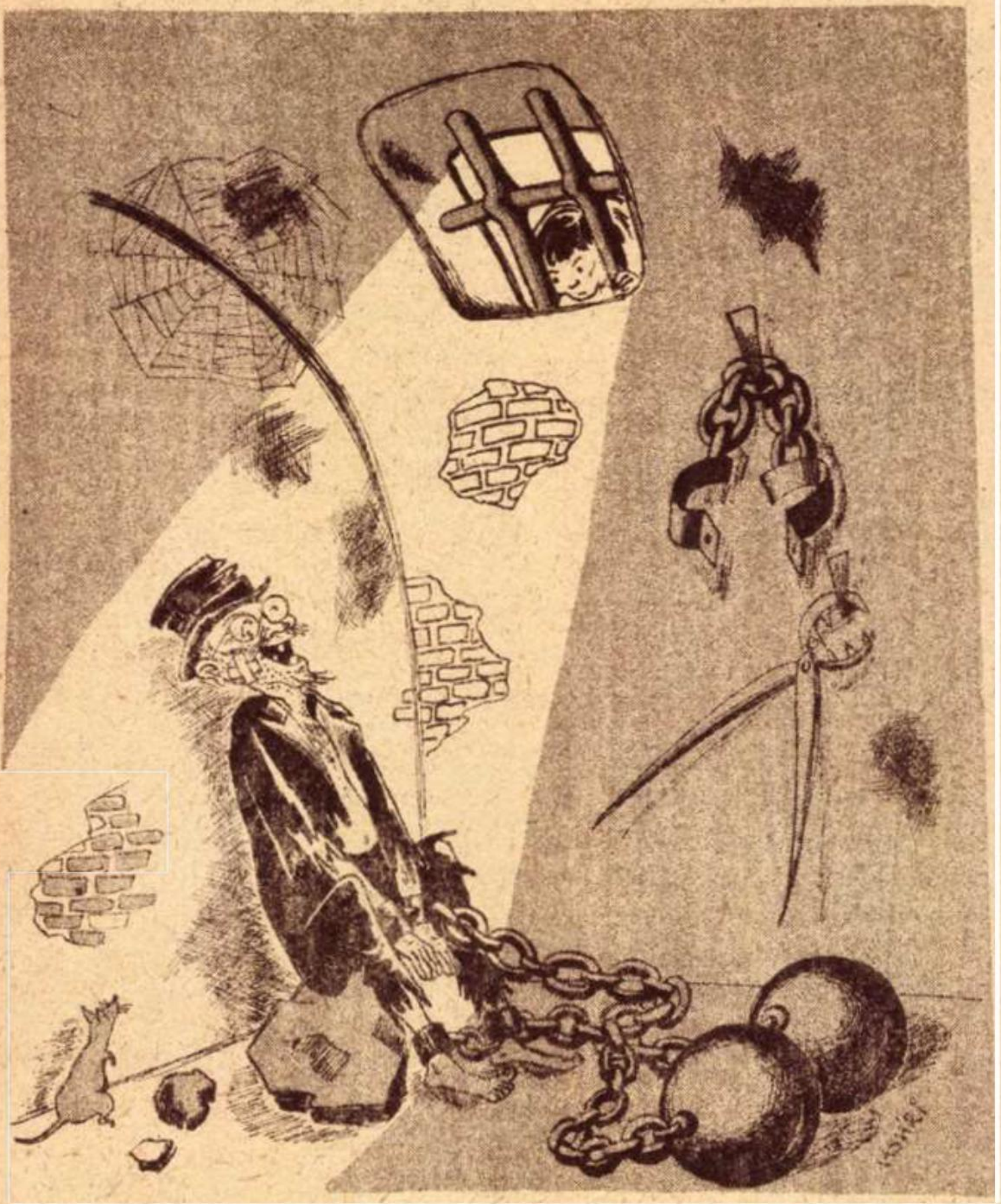

— Mi történt magával bácsi?
— Eltüntem ...
— És minek örül úgy?
— Annak, hogy milyen jól jártam. Mit csinált volna velem Li-Szin-Man, ha nem a párthíve, hanem az ellenfele vagyok?!

Nyugati sportvezér — az Olimpiász előtt

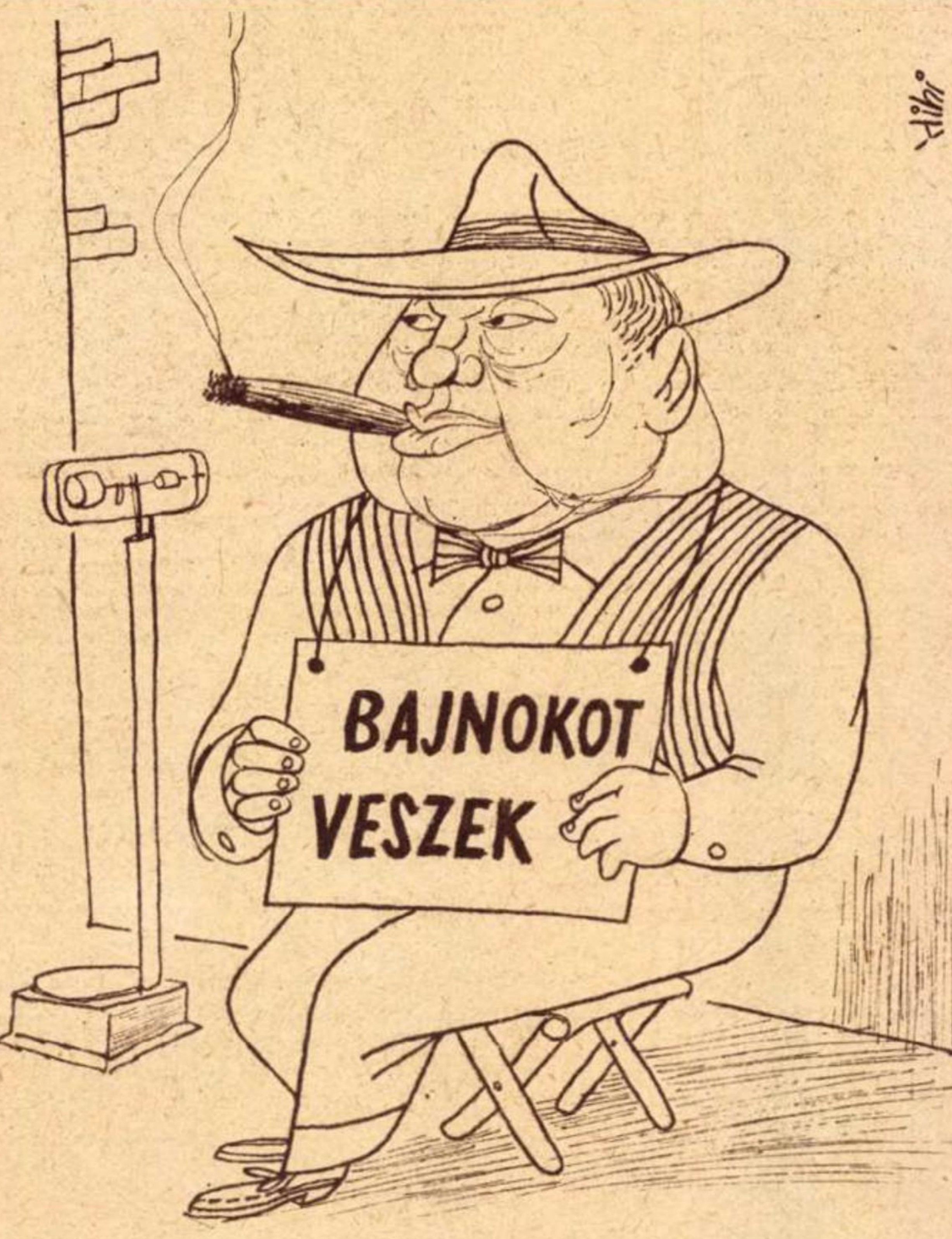

Korai öröm

(Az Irodatakarító Vállalat jóvoltából „kilátástalan" a helyzet a Telefongyár műhelyeiből és irodáiból...)

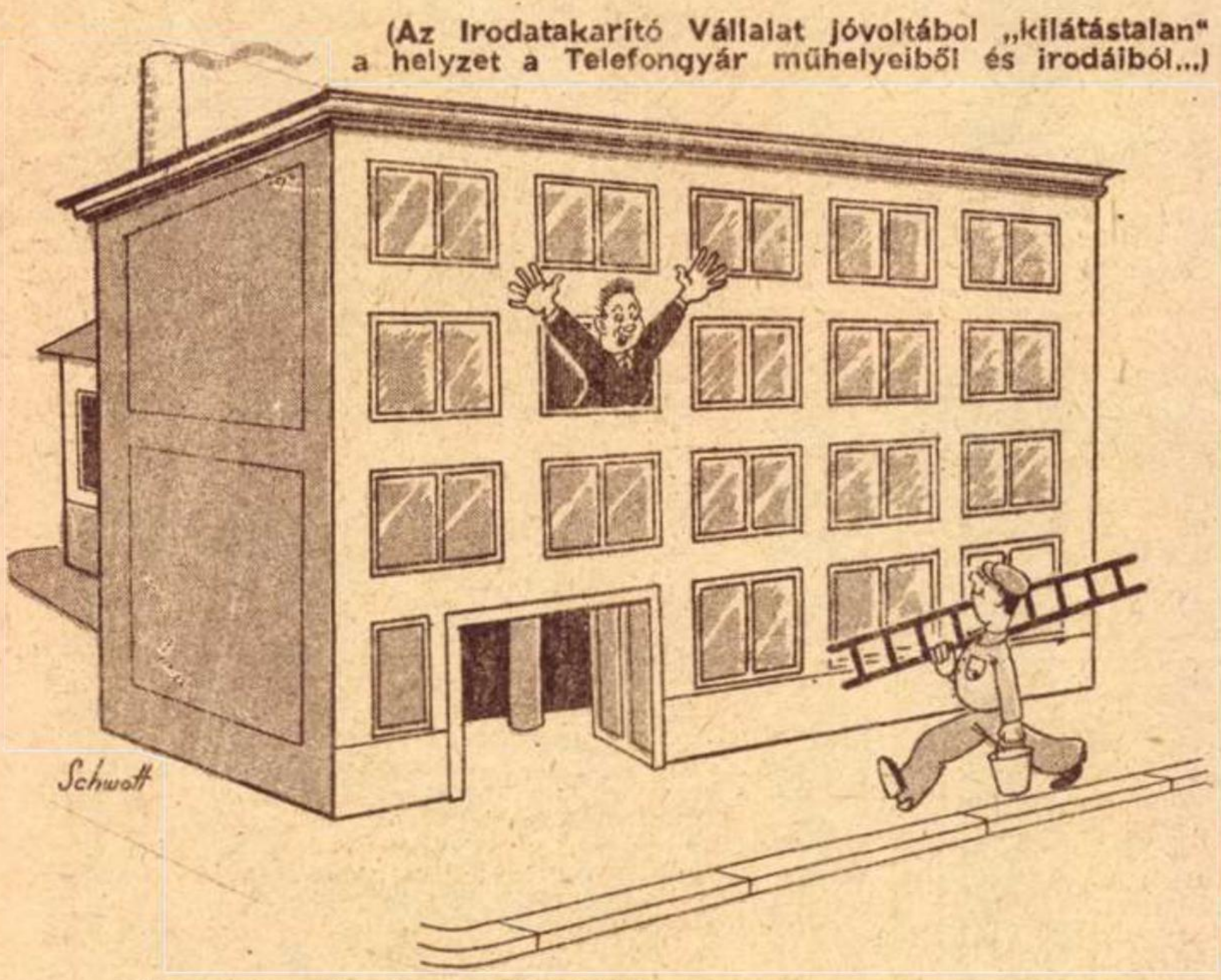

— Na végre, jön ablakot tisztítani!
— Csak lassan az örömmel elvtárs... Egyelőre csak megszámolni jöttem az ablakokat.

Dugja ki a hasát . . .

1939

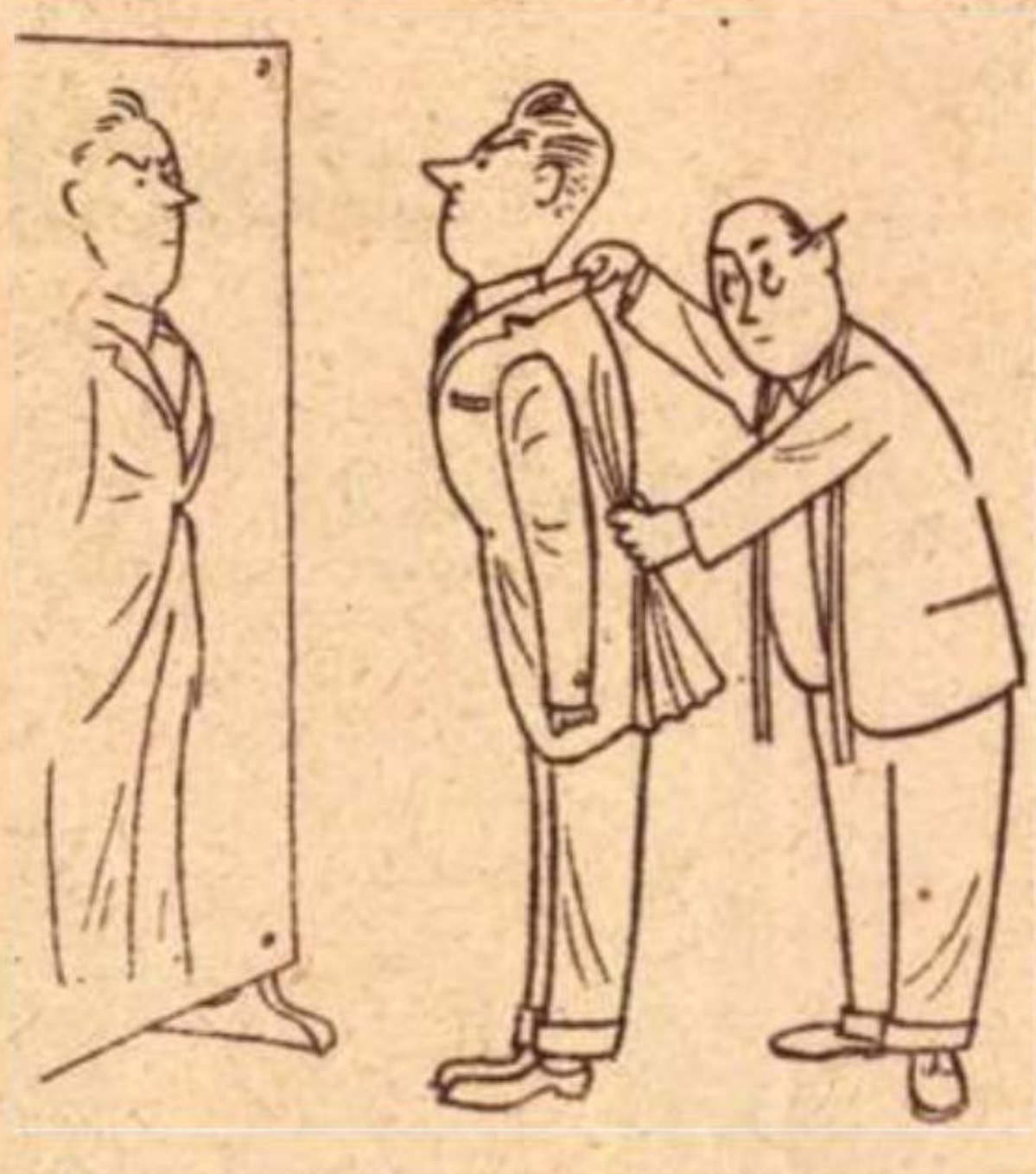

A vevő belépett a ruhaüzletbe, és kért egy kész ruhát. A kereskedő rádobta a kabátot, odaküldte a vevőt a tükör elé, aztán, ha a zakó bő volt, akkor hátul összefogta, és azt mondta:

— Mit szól, milyen remekül fekszik ez a fazon elől?

Utána villámgyorsan penderített egyet az emberen, háttal állította a tükör elé, és miután a zakót jól összefogta elől, azt mondta:

— Mit szól, milyen remekül fekszik ez a zakó hátul?

Tekintettel arra, hogy a mindennapi hordásban senki se fogta össze se elől, se hátul a zakót, bizony, a legtöbb készen vett ruha úgy festett az emberen, mintha ráöntötték volna ... de dézsából!

1952

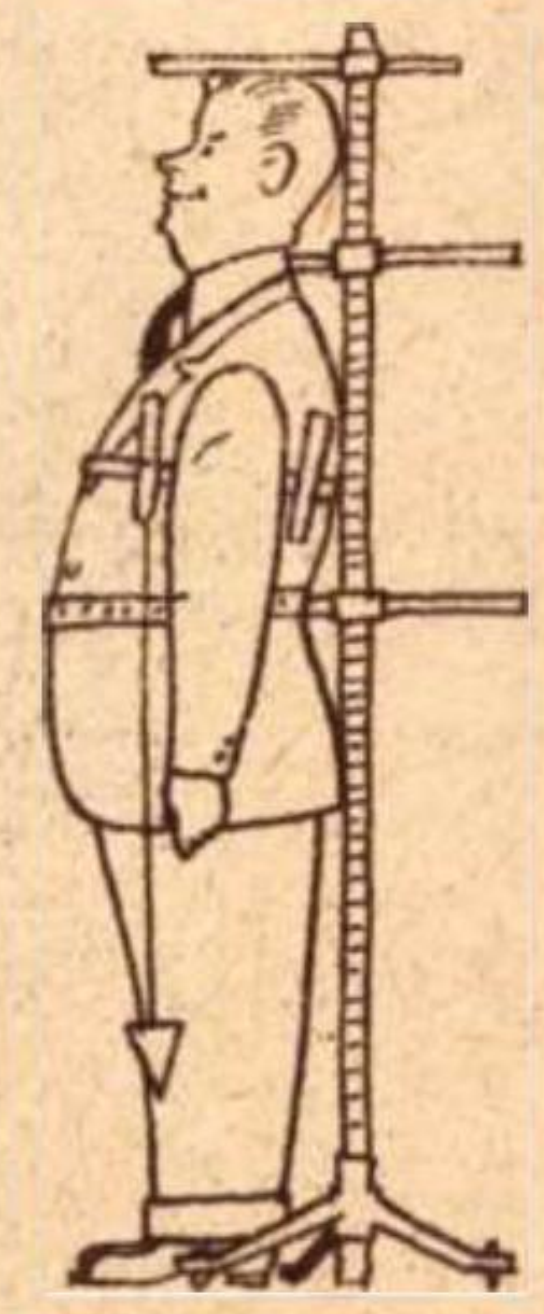

— Dugja jól ki a hasát — mondták, és én kidugtam. Amit a természet és a Közért adott, az enyhén domborodó pocakot, most mércék szelik keresztül, mint a földgömböt a földövek, vagy kötözött sonkát a kötözések. Itt állok egy lábakon álló fémmérce alatt, fejemen kis híd mutatja a testmagasságomat, hátamban kis híd mutatja, hol a derekam pontja, és a háthajlathosszat is megmutatja a testmérce hídja.

Most egy zsinórt tűznek a hónom alá — nem csiklandoz! — a zsinóron ólomdarab csüng. Olyan, mint a tengerészek függőónja, amellyel a tengerfenék mélységét mérik. De itt nincs tenger, tehát egészen más célt szolgál: a függőlegest adja meg, amelyhez viszonyítják a test mértékeit.

— Kész — mondják a lelkes elvtársak. — Hosszúállású, sovány!

Ez én vagyok! De van rövidállású kövér is és normál méretű sovány és kövér méretű keskeny, vagy mit tudom én, annyiféle méret lehetséges... Mennyiféle is? — kérdezzük.

— Hát... azt még mi sem tudjuk — mondják mosolyogva a Ruhaipari Tervező Vállalatnál, ahol megmérték, és hosszúállásúnak találtak. — Éppen ezen dolgozunk most. Megmérjük az ország lakosságának tíz százalékát, és a mérésekből megállapítjuk, hány méretben kell kihoznunk férfi, női és gyermekruhát. Az Embertani Intézet tudósaival érintkezésbe léptünk, és tudományos alapon, de szabó szemmel mérjük az embereket. Eddig huszonhatféle méretben készült a kész férfiruha. Ez kevés. A Szovjetunióban 64 méret van, tehát mindenki talál megfelelő méretű ruhát.

De hiszen ez nagyszerű! Már most is remek készruhákat lehet kapni, hát még azután, amikor a legkülönbözőbb vidékek lakóinak vállát, törzsét, derekát mérik meg. És Szabó Jani bácsi, Kiskunmajsán például, a maga zömök alakjával, széles vállával és rövid derekával éppen úgy megveheti majd a mérések áldó hatása nyomán elkészült, testreszabott ruhát, mint Kelemen Keszeg budapesti sovány fiatalember, aki hosszú karja, kissé horpadt melle és pipaszár lába miatt eddig nem kapott megfelelő készruhát.

Búcsúzóul ezt mondják a Ruhaipari Tervezőnél:

— Mi azt akarjuk, hogy mindenkinek szebb ruhája legyen, mint a teste.

Remek! Ez rámfér!

Va

RAGYOGÓ SZEMEK

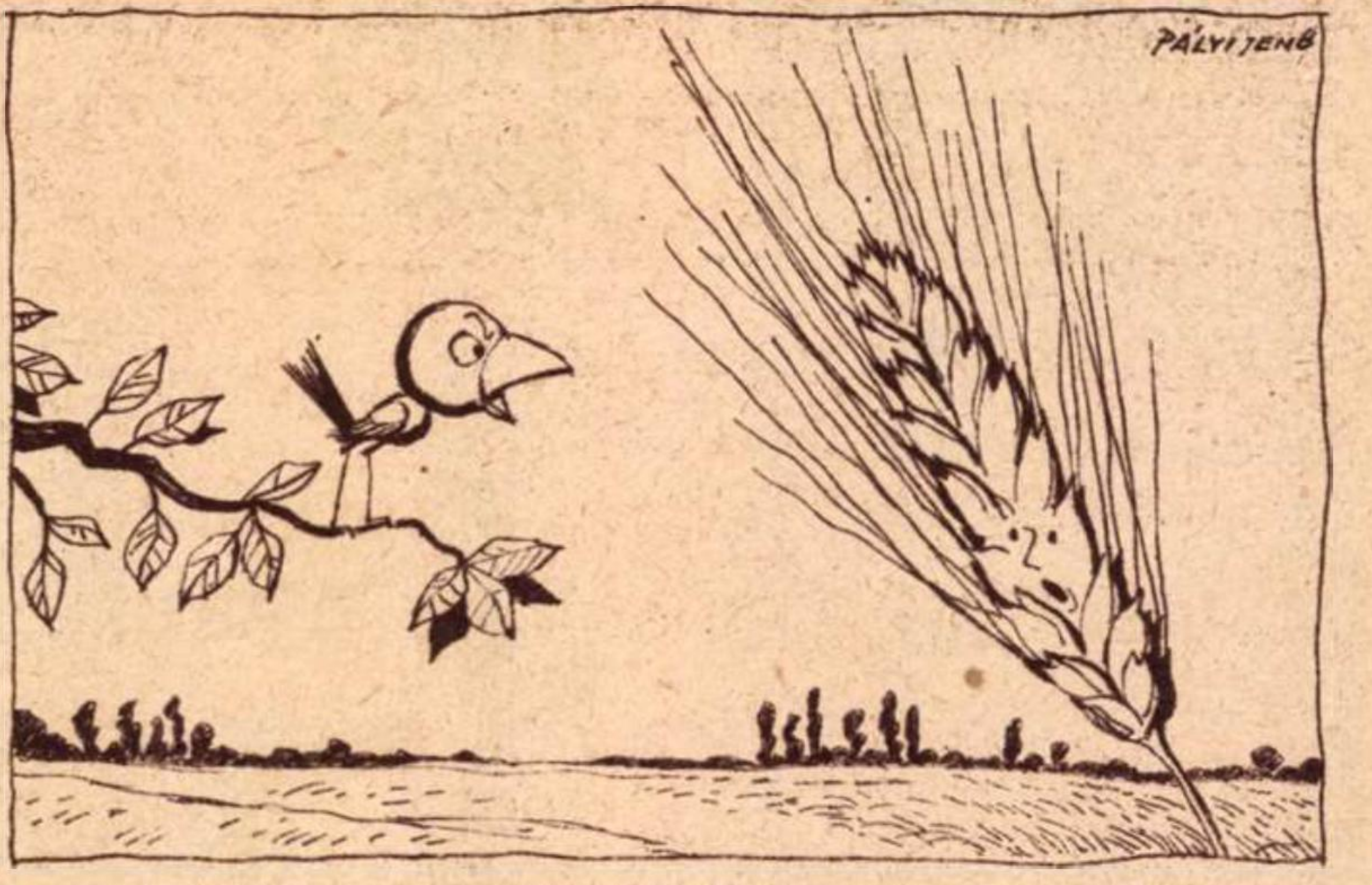

— De ragyog a szeme, Kalászka!
— Ragyoghat is a szemem, mert az idén nem lesz szemveszteség.

Pingpong és lelki malaszt

Fülöp atya sporttal egybekötött illegális hittanórákat tartott a Kun-utcában.

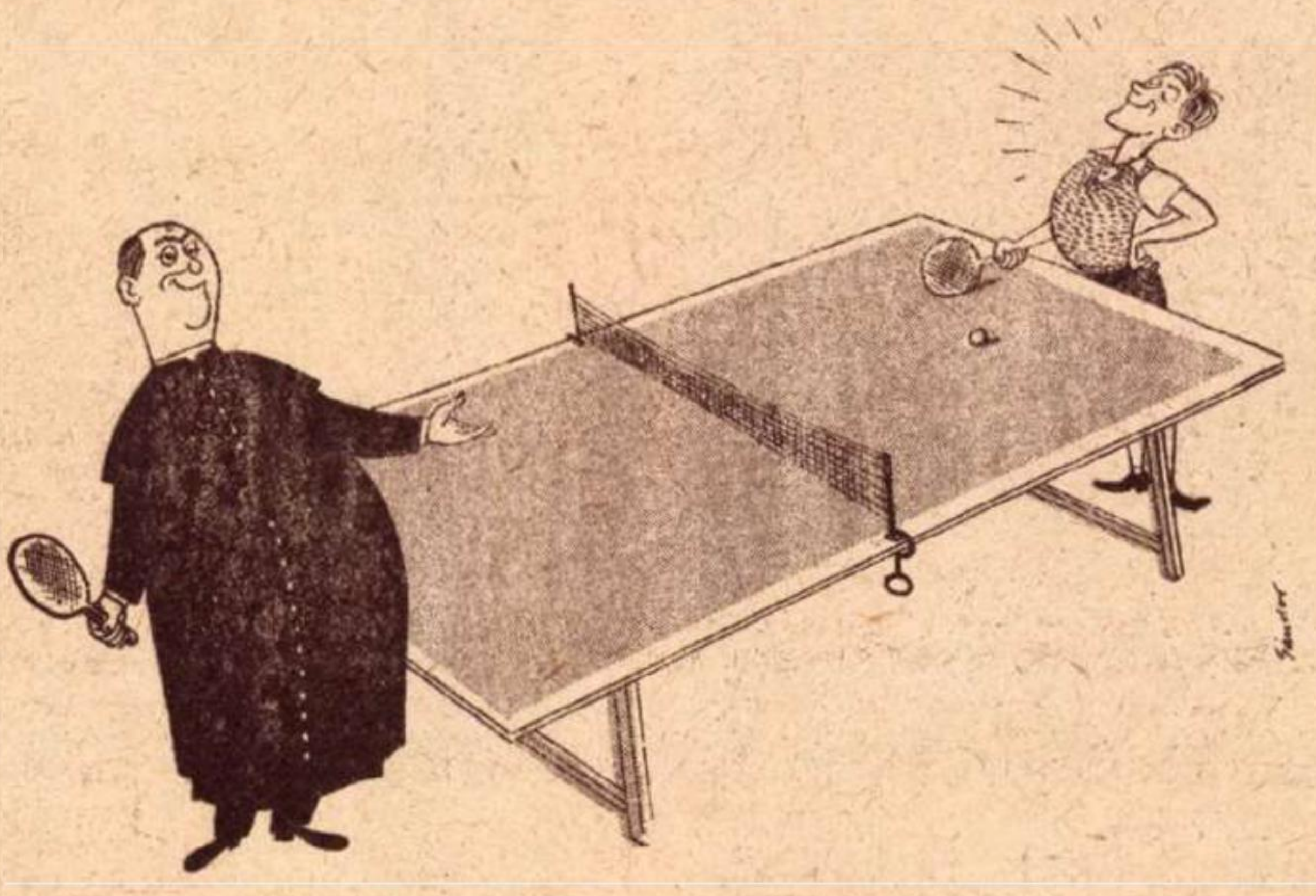

— Te nyertél kisfiam! Látod, van isten! ..

BABONA

Kovácsék elmentek sétálni. Alig léptek ki a kapun, egy fekete macska szaladt át előttük az úton.

— Fekete macska — sápadt el Kovács. — Vajjon mit jelent az, hogy átszaladt előttünk?

Janika ezen gondolkozott egy darabig, aztán megmondta:

— Azt jelenti, hogy valami dolga van neki a másik oldalon.

— Ne kotnyeleskedj — intette le Kovácsné. — Nem lenne jó visszafordulni, János?

— De mamikám — rémült meg Janika — egy marha macska miatt?

— Ne használj ilyen csúnya szavakat — förmedt rá az apja. — Ehhez te nem értesz!

— Mit csinálhat nektek egy hülye macska? — firtatta tovább Janika. — Nem is ismer benneteket, és még rühes is volt szegény. Egészen ki volt kopva a szőre. Inkább sajnálni kell, mit féltek tőle?

— Rettenetesen szemtelen a gyerek — csóválta a fejét Kovács.

Idegesen a zsebébe nyúlt cigarettáért.

— Puff neki! — kiáltott fel és még jobban elsápadt. — Elvesztettem a cigarettatárcámat! Ellopták! Látod? A fekete macska!

Janika elhűlve nézett az apjára:

— Minek egy fekete macskának cigarettatárca? — kérdezte megdöbbenve.

— Azonnal forduljunk vissza! — adta ki a parancsot Kovács. — Ezzel a gyerekkel már sétálni se lehet.

Hazafelémenet Kovács egészen megnyugodott, a kapuban már mosolygott és megsimogatta a gyerek fejét. Ahogy beléptek a lakásba, az első dolog, ami a szemükbe tűnt, a cigarettatárca volt. Ott feküdt az asztalon.

— Tudtam, hogy meg fog kerülni — örvendezett Kovács. — Visszafeléjövet három kéményseprőt láttam.

— Hát miért nem mondtad? — kérdezte szemrehányóan Kovácsné.

— Mert szégyelltem magam a gyerek előtt...

Gergely Miklós

Ludas Matyi
Főszerkesztő: GÁBOR ANDOR
Felelős szerkesztő: GÁDOR BÉLA
Szerkesztő: TABI LÁSZLÓ
A kiadásért felel:
a Lapkiadó Vállalat igazgatója
Szerkesztőség: VII., Lenin-krt. 9-11.
Telefon: 222-271, 221-293.
Kiadóhivatal: VII., Lenin-krt 9—11
Telefon: 221-285
Hirdetési osztály:
VII., Lenin-körút 9—11.
Telefon: 221—285.
Terjeszti: Posta Központi Hírlap Iroda O. V. Előfizetés, személyes ügyfélszolgálat: V., József nádor-tér 1. Telefon: 183-022, 180-850.
Budapesti Szikra Nyomda,
V., Honvéd-utca 10
Felelős vezető: Radnóti Károly

Olimpia

Muki találkozik régi kebelbarátjával, Kálmánnal.

Muki: Mit szólsz hozzá, részt veszek az olimpiai versenyeken és nyerésre is van esélyem.

Kálmán: Ne viccelj. Evvel a nagy pocakkal?

Muki: Dehogy pocakkal,

Olimpiai

TOTO-

szelvénnyel és meglátod, nyerni is fogok.

Ludas Matyi a sztálinvárosi TŰZÁLLÓTÉGLAGYÁR építkezésénél

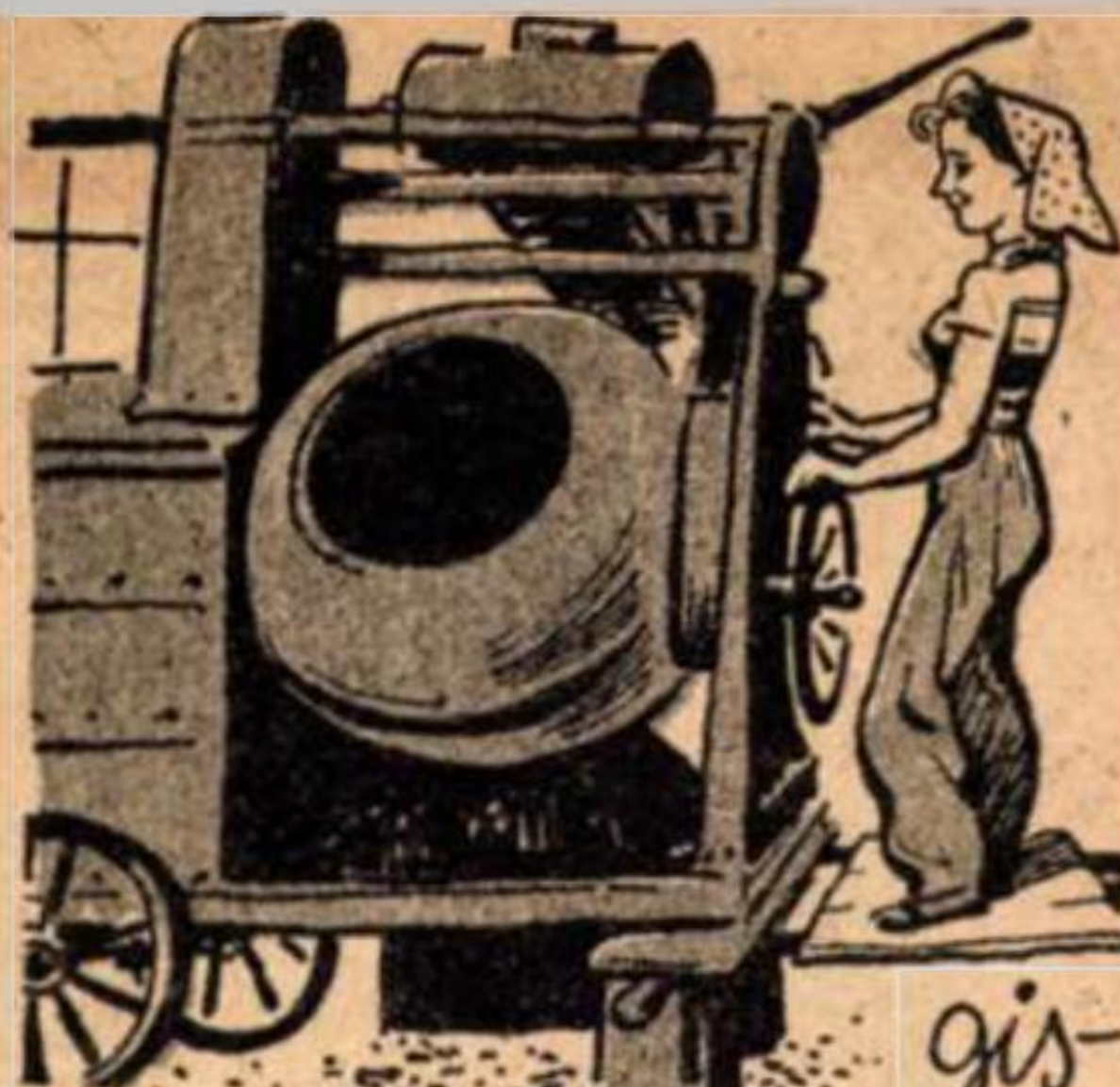

Mindent határidő előtt

A sztálinvárosi Tűzállótéglagyár építkezését 1951 december elején kezdte meg egy aránylag kicsiny, de kiváló szakmai tapasztalatokkal rendelkező lelkes rohamcsapat, amelynek majdnem valamennyi tagja már a városépítésnél bebizonyította rátermettségét. Tehát nem véletlen az, hogy a pontos határidőre beütemezett Tűzállótéglagyár építkezését erre a többszörösen kitüntetett, harcos rohamcsapatra bízták. Így van ez jól — mondották azok, akik már évek óta ismerték ezeket a mosolygósarcú, napbarnította gyárépítőket. Így van ez jól — mondom én, aki valójában csak most ismerkedem velük. Ha ez az építőbrigád egy beépítendő területre leteszi a szerszámládáit, ott fű többé nem nő. Ezzel szemben a falak nőnek olyan rohamos tempóban, hogy ottlétünk alkalmával libánk is csak repülve tudta követni ezt a tempót. Ennélfogva tehát nem véletlen az sem, hogy a Tűzállótéglagyár építkezése a többi építkezéssel versenyre kelve, mint élüzem, jó pár épülethosszal vezet.

Alig hat hónapos még ez a csupaszfalú gyárcsecsemő, de rohamos fejlődéséből arra lehet következtetni, hogy a sok kitűnő bábától dédelgetett, majdan tűzálló téglát okádó gyárgyerek különböző nagykohók legnagyobb örömére, jóval a beígért határidő előtt járni fog.

Az épülő gyár hatalmas alapméreteiből máris arra lehet következtetni, hogy nemcsak a sztálinvárosi, hanem az ország valamennyi kohója és olvasztókemencéje rövid idő mulva bőségesen el lesz látva az olvadó vas és acél hőfokával vígan dacoló tűzálló téglával.

A gyárépítés különböző munkálatait nagyrészben Tóth elvtárs, kisrészben Felhősi Ferenc elvtárs vezetésével bukdácsoltuk végig. Meg kell mondanom, hogy Felhősi elvtárs, aki többek között a szakma legjobb építésvezetője, a legrosszabb idegenvezetőnek bizonyult. Tudniillik bokros teendői miatt lépten-nyomon malterban hagyta az embert... Felhősi elvtárs hűtlen elhagyásait eleinte nem vettük vajmi komolyan. De a tizedik, vagy mit tudom én, a huszadik hopponmaradásnál már megállapítottuk, hogy nem is olyan egyszerű dolog a szakma legjobb építésvezetőjének lenni. Azt persze mondanom sem kell, hogy nekünk már az első hopponmaradásánál illett volna tudnunk, hogy egy ilyen hatalmas építkezés vezetőjének egyéb dolga is akad, mint az, hogy a Ludas Matyi színvonalának megfelelő, időtálló vicces történetekkel tömje meg tarsolyunkat. Ezt most már tudjuk, sőt mást is tudunk. Például azt, hogy a Matola-vezette „Partizán"-brigád két esztendő óta állandóan 200 százalékos átlaggal teljesíti a mindenkori vállalásait. Tudjuk továbbá azt is, hogyha bármely brigád bármelyik tagjától megkérdezik, hogy ki a brigád legkiválóbb tagja, akkor valamennyi egy másikra kacsint. Viszont ha azt kérdezik, hogy a sok kiváló között ki a gyengébbecske, mind magára mutat. Ha nem volnának valamennyien felnőtt gyerekek, és nem mosolyogna valamennyi a bajsza felett vagy a kontya alatt, azt hinném: játszótéren vagyunk. Mert olyan könnyedén és vidáman ég a kezük alatt a munka, hogy az ember szinte kedvet kap arra, hogy azt a tizenöttonnás előregyártott betonoszlopot, ami hamarosan a nyersanyagtároló egyik bordája lesz, csak úgy könnyedén átölelve, a helyére állítsa. Pedig ezt a Matola-brigád kiváló tagjai is csak a „bikaemelő" segítségével tudják nap mint nap a helyére billenteni.

Ezekre a mosolygósképű gyártókra hárult az a megtisztelő feladat, hogy a Tűzállótéglagyárat határidő szerint október végére tető alá hozzák. De ha figyelembe vesszük, hogy eddig minden munkát jóval a határidő előtt emésztettek meg, és hozzátesszük még azt, amit félfüllel hallottunk, akkor... de ezt már csak dűlt betűkkel merem leírni: *augusztus 20-án dupla ünnepe lesz a Tűzállótéglagyár dolgozóinak.*

Bernáth Ede

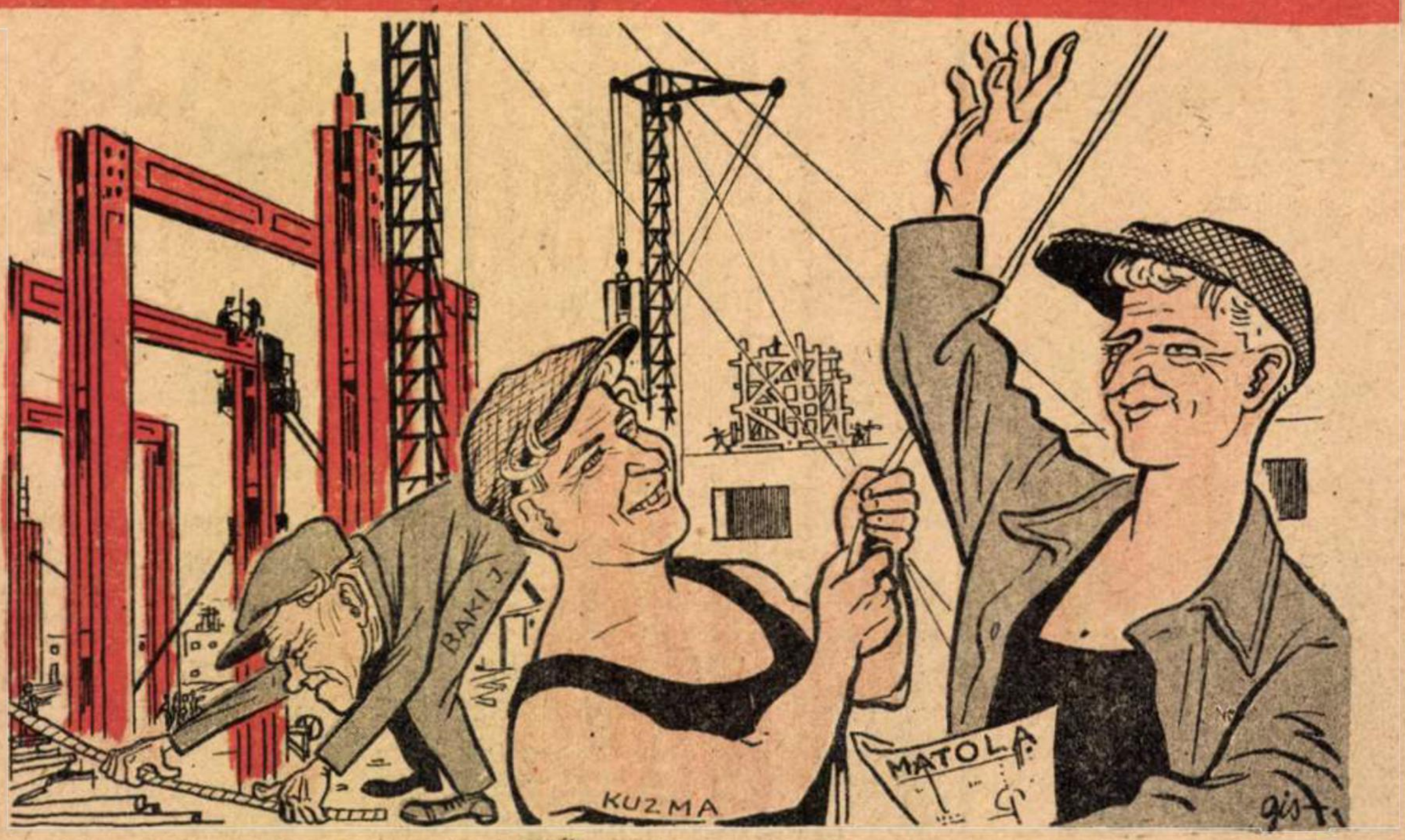

Nincs munka, amit a Matola-brigád határidő előtt ne teljesitene. Képünk azt a pillanatot ábrázolja, amikor a Matola-brigád éppen ujjongva üdvözöl egy határidő-teljesitést.

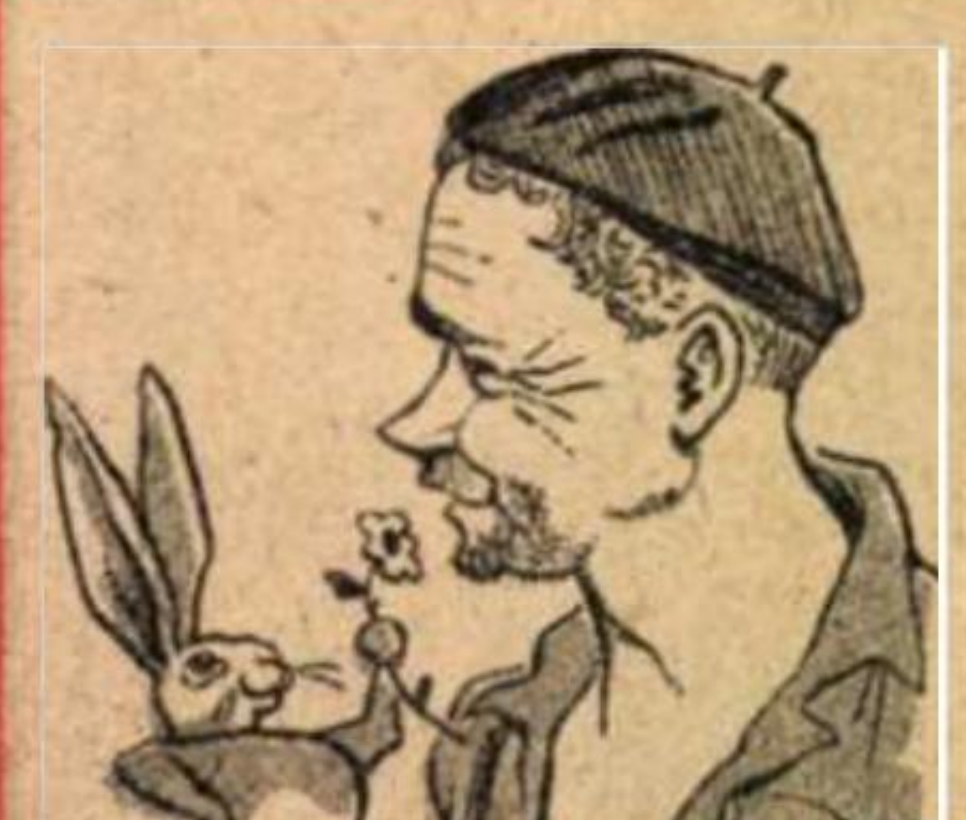

— Miért vagy olyan büszke, tapsifüles?

Nyuszi: Na hallod, a Lénárd druszámat Kis Tapsinak becézik, mert ő gyorsabb a munkában, mint én a futásban.

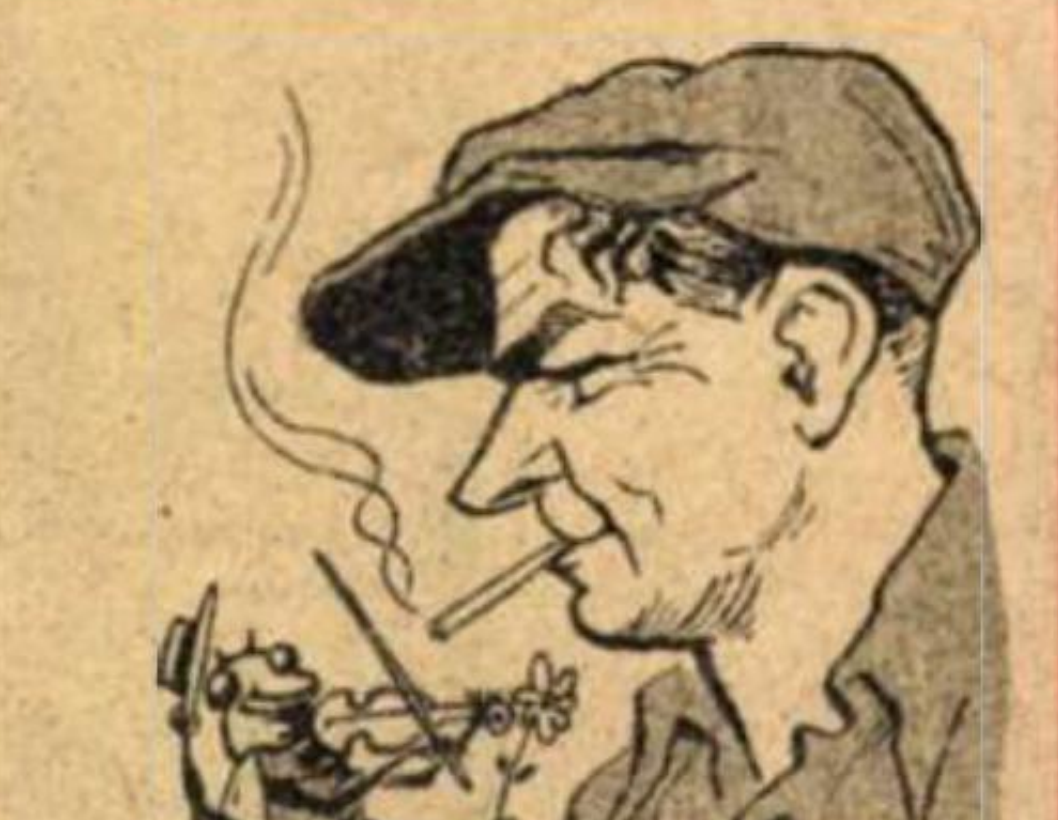

— Mit hegedülsz olyan buzgón, kis tücsök?

— Egy szép nótát húzok a nagy Tücsök komának a sok jó vakolásárt.

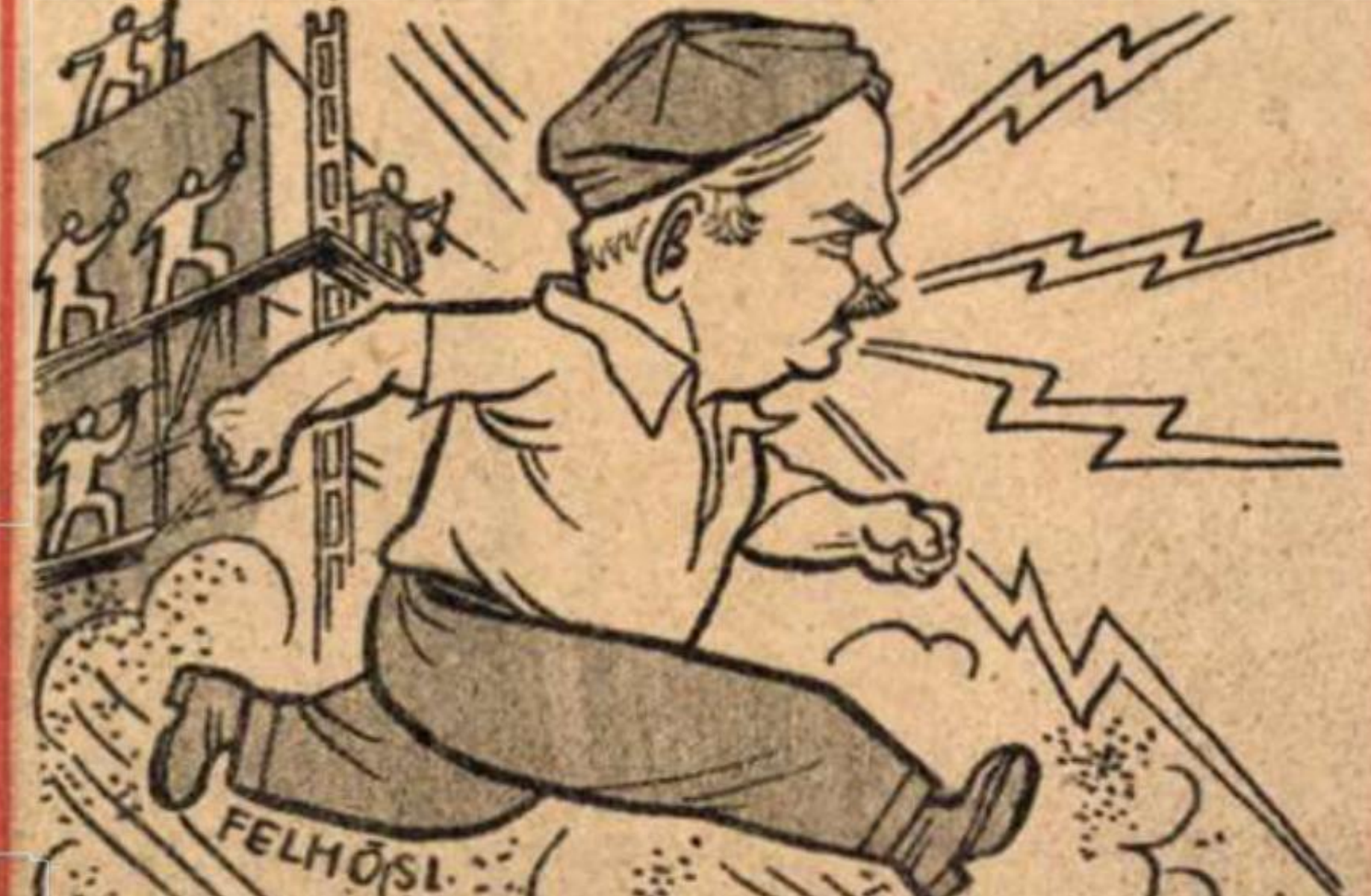

Mint a vihar jelenik meg Felhősi főépítésvezető elvtárs azokon a munkahelyeken, ahol valami baj van a — tégla körül.

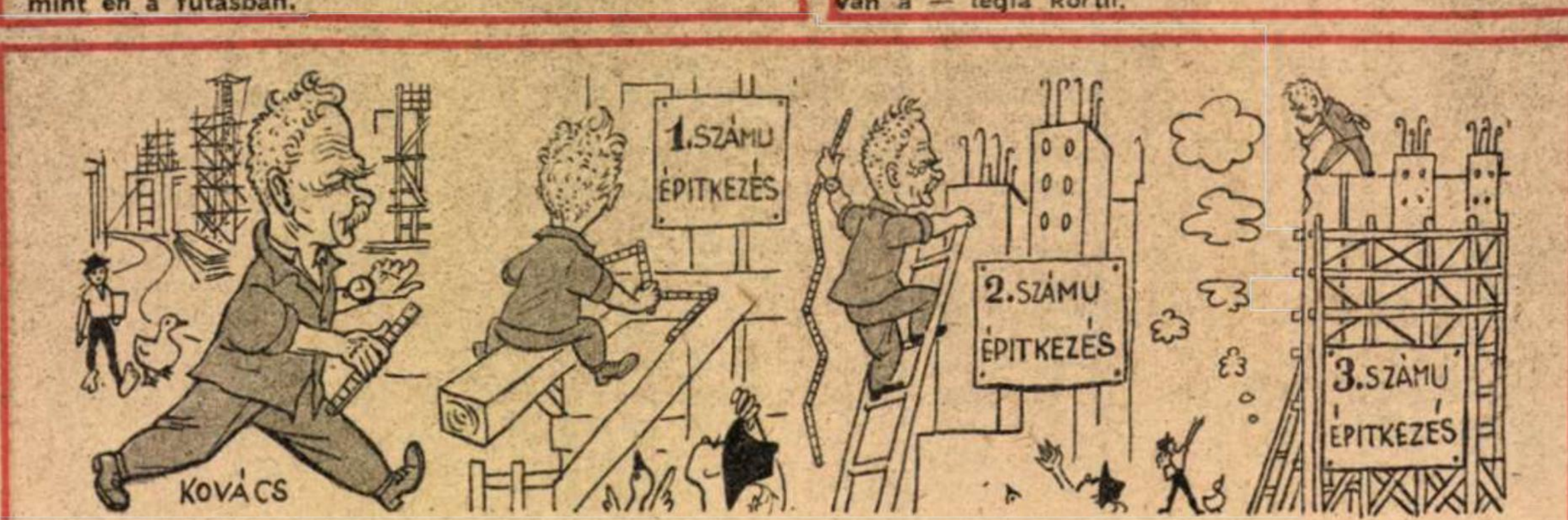

Kovács bácsit, a hetven éves sztahanovista vasbetonszerelőt pincétől a padlásig mindenütt ott találtuk. Már-már azt hittük, hogy több Kovács bácsija van az építkezésnek, pedig sajnos, csak egy van belőle.

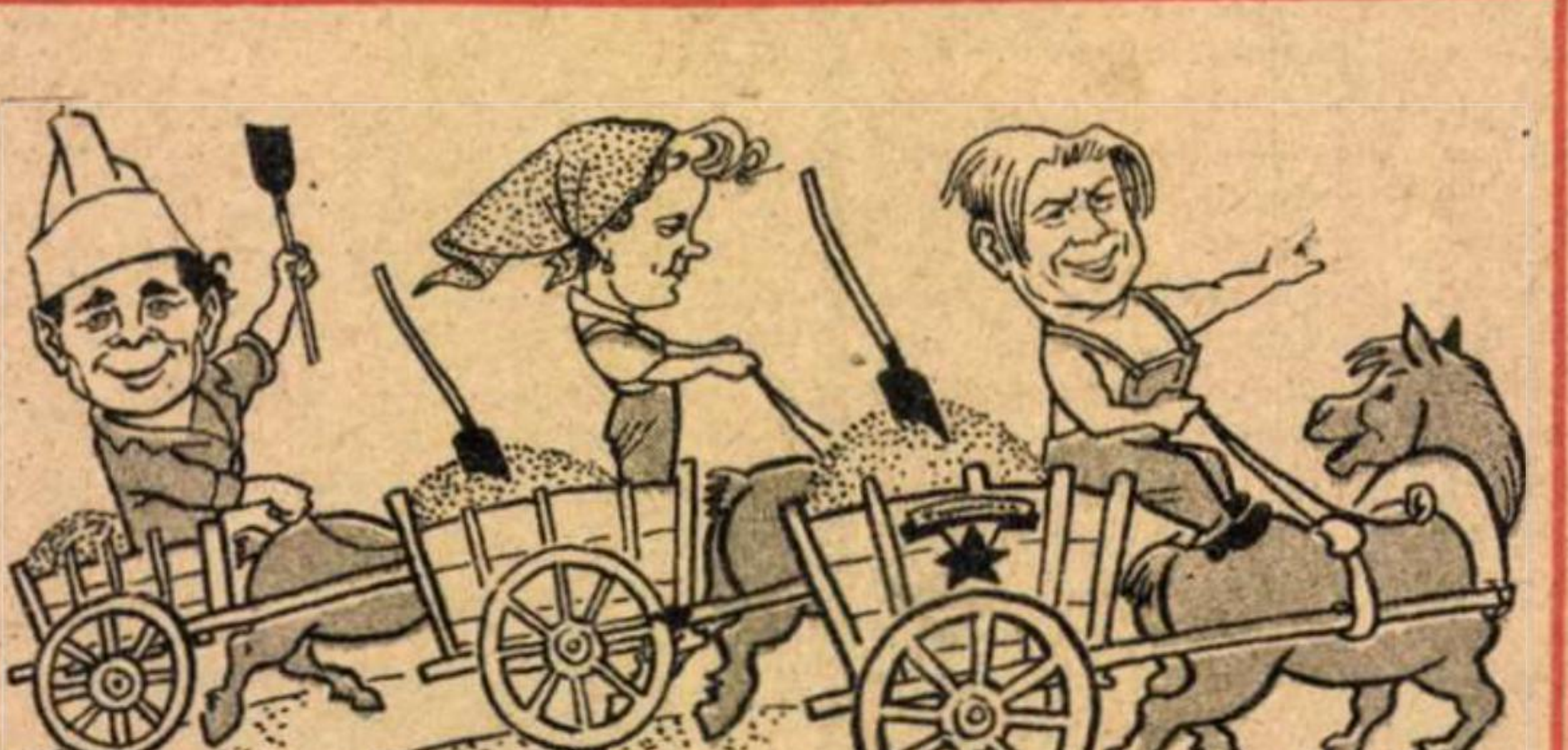

A kubikosokat is illik megdicsérni. Turi elvtárs olyan jól kubikol, hogy már sztahanovista, Demeter elvtársnő is majdnem olyan jól, mert már jelölt, s a hajdan rosszcsont Morócz-gyerekről is látszik, hogy jó nyomokban halad — s nem vitás, hogy sztahanovista lesz ő is.

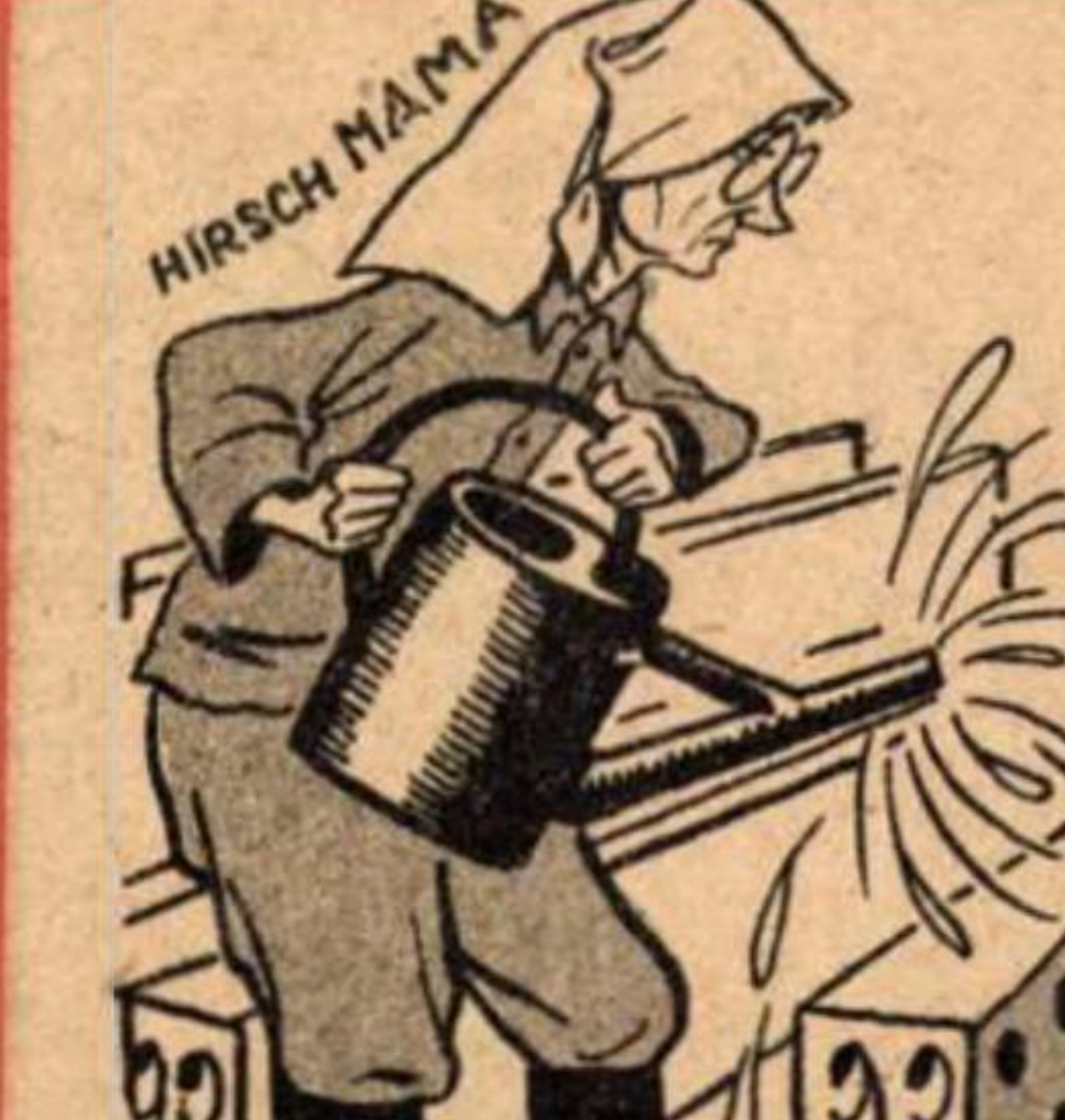

Bemutatjuk Hirsch nénit, a betonkertészt, amint kedvenc betonoszlopait locsolgatja.

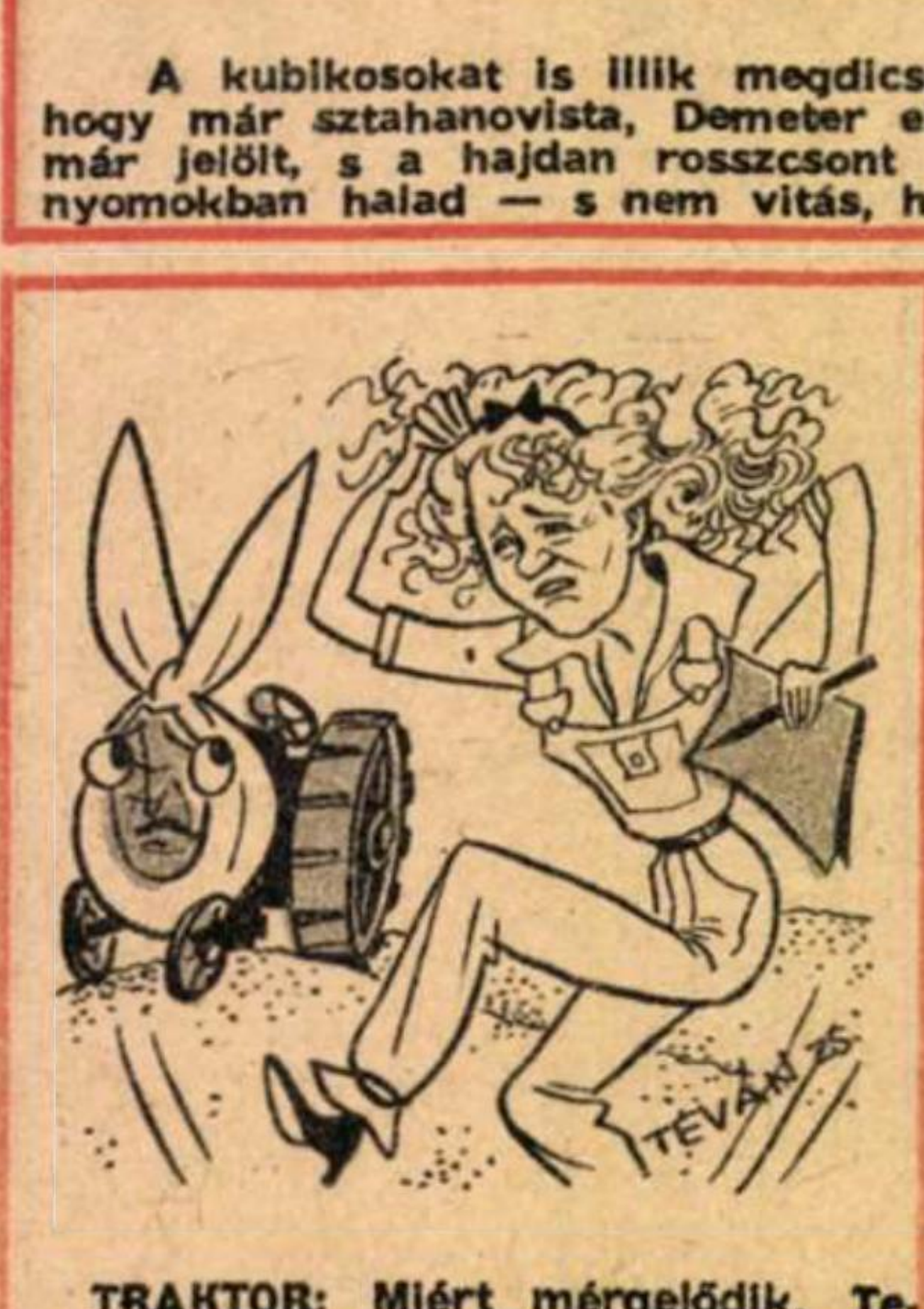

TRAKTOR: Miért mérgelődik, Teván elvtársnő, hiszen a szerelő doktor azt mondja, hogy egy félóra múlva munkába állhatok.

TEVÁN: Hogyne mérgelődnék, amikor tegnap is ugyanezt mondta.

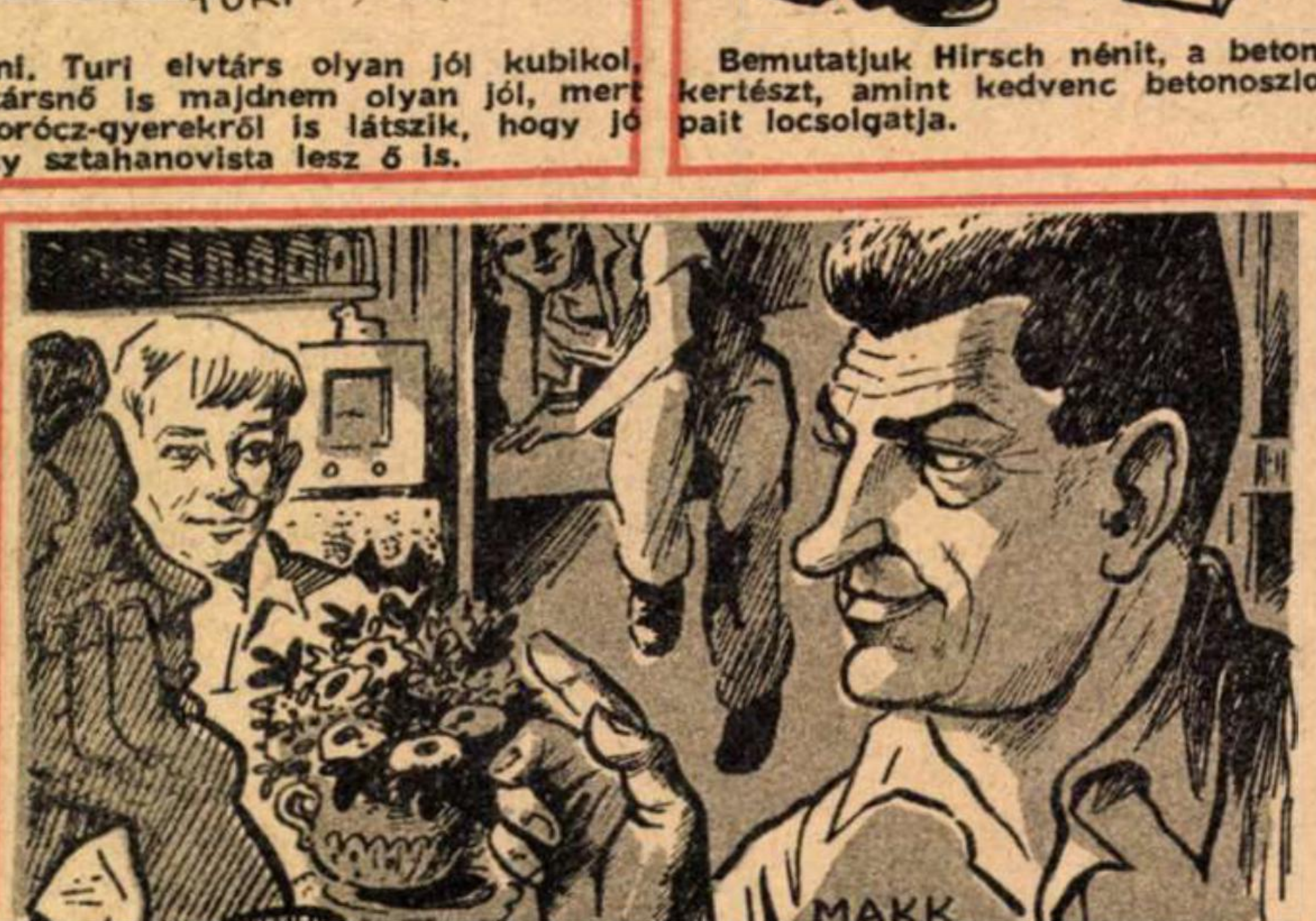

Makk párttitkár elvtárs este a szálláshelyen igaz meséket mond lefekvés előtt. Azt meséli el, hogy másnap mit kell csinálni, hogy még jobban menjen a munka. Nem is mesék ezek hát, és nem is csoda, hogy másnap valóban még jobban megy a munka.

Négy ember a négyszáz közül

Jovák bácsi

A tiszteskorú Nagy Joachim kőműves bácsit mindenki csak Jováknak emlegeti. Hű, de tud a Jovák — mondják tisztelettudóan, s csak hallanák az olvasók, mennyi elismerés fér bele egy ilyen — hű de tudba. Jómagam is láttam Jovák bácsit dolgozni, s csak annyival tudom kiegésziteni a hallottakat, hogy bizony — hű be tud a Jovák bácsi, hű de nagyon tud. A szemem láttára növesztett fel egy csinos falat, gyors, fürge mozdulatait mintha most is látnám. És szépek ezek a mozdulatok. Jovák bácsi kezébe örömmel simulnak a téglák, talán sejtik, hogy jó kezekbe kerültek. Különben Jovák bácsi derűs ember. Szemüvege mögül pajkosan csillog ifju, vidám szeme, s ha kedve tartja, hasfájditó vicceket is mesél. Jovák bácsi szabad idejében a jó borocskát jobban kedveli a rossznál, de imbolyogva még senki nem látta lötyögni a sztálinvárosi utcákon.

Én már nem is dicsérem tovább Jovák bácsit, még tán elbizakodna, dicsérje őt a munkája, amelyet eddig is jól, hű de nagyon jól végzett.

Janó bácsi

Megint egy öregről, öreg ifjúról irok, a Báki Janó bácsiról. Janó bácsi szintén kőműves, s még hozzá milyen. Hát valami hasonló a Jovák szaktárshoz, csak a munkaköre más. Janó bácsi méri be, hogy az előregyártott épületelemeket miképpen rakják össze, hogy kárba ne vesszen a tudomány. Janó bácsi aszongya nekünk, miközben jobb hüvelykujjával figyelmeztetően megböki a levegőt — borzasztó pontossággal kell ám összerakni ezeket a fránya épületelemeket. Borzasztó komolysággal mondja ezt Janó bácsi, s igaza van, ha nem csinál viccet a dologból. A dolgozók kedves szeretettel csak — „borzasztó pontosságú Janó bácsinak" nevezik őt. Na, borzasztó pontosságú Janó bácsi, kérdi Matola Józsi, a Partizán ifi-brigád vezetője, rendben van minden? Janó bácsi sokat jelentően hallgat, aki ismeri őt, tudja — a borzasztó pontosságú Janó bácsi megint jó munkát végzett. Beszélgetés közben idegesen mocorog Janó bácsi, úgy véli, kicsit feltartjuk, kezelünk, s Janó bácsi máris belemerül a méricskélésbe. Később megkérdjük, sikerült-e a dolog, Janó bácsi mosolyogva bólint, tudjuk, megint minden borzasztó pontossággal volt megcsinálva.

A Demeter-házaspár

Hát azért a nők milyenek! Még akkor is, ha ez a nő olyan kitűnő kubikus, mint Demeter elvtársnő. Itt prézsmitál a fülünkbe, hogy őt miért akarjuk lerajzolni, mikor nem csinált rosszat. Hogy őt biztosan nagyobb füllel látná el rajzolónk, mint az eredeti, és ez őt nem érintené kellemesen. Szerencsétlen eset, s mi jó ügyhöz méltó buzgalommal próbáljuk megagitálni Demeter elvtársnőt. Sorra halomra döntjük ádáz női érveit, égre-földre esküdözünk, hogy jó munkájáért rajzoljuk le jutalmul, és mind a két fülét még valamivel szebben látja viszont, mint az eredetit. Már majdnem hoppon maradunk, mikor szerencsére közeledik férje, Demeter elvtárs, s az megnyugtatja az asszonykát, hogy kétségkivül érdemeiért kerül a rajzoló ceruzájára. Demeter elvtársról kiderül, hogy férji minősége mellett brigádvezető, s a feleségét is ő szervezte be kitűnően dolgozó brigádjába. Már szinte gyanakszunk, mikor férjuram agyba-főbe dicséri kedves feleségét, de kisérőnk is megerősiti azt, hogy a hitves egyike a legjobb kubikusoknak. Kész a rajz, Demeterné megnézi. Látszik az arcán, hogy tetszik neki, de előbb a brigádvezetőre pislant, annak vajjon tetszik-e. A brigádvezető nem titkolja, hogy neki tetszik a kép is, meg az eredeti is, úgyhogy a kedélyek szépen lecsillapodnak. Az ifjú házaspár felül a kubikus-kordéra, mi pedig örülünk, hogy a házasságban és a munkában ilyen jól megértik egymást.

Kicsit azért sajnálkozunk, micsoda hely ez a tűzálló téglagyári építkezés, nagyon sok dolgozója sztahanovista s legalább négyszáz dolgozóról lehetett volna szépet és jót irni...

NAGY S. JÓZSEF

Jövő héten:
a Balatoni Halászati Vállalatnál